... hele kirkens ugeavis

Udfordringen

Søndag den 11. oktober 2026 * Uge 42 * * Årgang 54

"Skab et rent hjerte i mig, Gud,
giv mig på ny en fast ånd!"
(Sl. 51,12)

Serie om kald: Kristen billedkunst lærte kunsthistorikeren at se i dybden

Side 12-13

Kristelig Handicapforenings formand: Uforbeholden tilgivelse er også et mirakel

Side 3

The Send-deltager håber at få mere hjerte for Danmark som missionsmark

Side 9

Præst var fængslet i 266 dage: Uden Guds nåde er lidelsen bare negativ

Side 11

Der var som altid højt humør på den årlige Frøfestival, som i år også markerede afskeden med den mangeårige landsleder Tove Søgaard

Side 23

Håb for i morgen

199,-

- En knust drøm
- Barnløshed
- Adoption
- ADHD

Denne bog er en mors fortælling om at finde håb i kaos.
Om at stå midt i stormen – i et ensomt land.
Men også en fortælling om, at troen på Gud midt i kaos giver styrke og håb til at fortsætte.

Hosianna.dk

10. – 19. februar
fra kr. 24.950,-

FELIX REJSER

En unik rejse til Zanzibar

Tag med til Zanzibar og Tanzania på en rejse fyldt med lokale møder, tropisk natur og store oplevelser. Glæd dig også til safari blandt savannens vilde dyr.

En rejse der sætter spor og skaber minder for livet.

Rejseledere:
Cecilie og Peter Nord Hansen

felixrejser.dk/zanzibar

Tilmelding inden d. 20. november

IM's kommunikationschef får stilling i fælleskirkeligt projekt

Asbjørn Asmussen forlader stillingen som kommunikationschef i Indre Mission for at blive leder af et dansk fælleskirkeligt projekt om den populære serie om Jesus 'The Chosen'. Det skriver Indre Mission på deres hjemmeside.

Indre Mission har netop offentliggjort sin deltagelse i et dansk projektsamarbejde om den amerikanske tv-serie, der følger Jesus og hans disciple for 2.000 år siden.

Samtidig fortæller Indre Mission, at Asbjørn Asmussen fratræder stillingen som kommunikationschef i Indre Mission for at stå i spidsen for det nye fælleskirkelige projekt.

Samarbejdet og ansættelsen er blevet mulig på baggrund af flere donationer fra fonde og privatpersoner. Målet er at skabe en landsdækkende kampagne, der skal fortælle historien om Jesus med udgangspunkt i The Chosen.

Projektgruppen har Indre Missions generalsekretær Jens Medom Madsen som formand. I november er der premiere på sjette sæson af The Chosen.

Tv-seriens første fem sæsoner har indtil videre rundet 300 millioner seere verden over, hvoraf en tredjedel skønnes at være ikke-kristne. Sæson 5 har sat verdensrekord som den mest oversatte sæson af en tv-serie med oversættelse til 125 sprog.

Det nye danske projekt med Asbjørn Asmussen i spidsen begyndte stille og roligt fra den 1. oktober. Fra 1. november går Asbjørn Asmussen ind i projektet på fuld tid.

Simon

Nyt dansk Paulusselskab med store ambitioner

29. september 2026 blev det første danske Paulusselskab officielt oprettet i Danmark. Bag selskabet står en række fremtrædende præster og debattører. Blandt andet sognepræst Poul Joachim Stender, tidligere folketingspolitiker Naser Khader, sognepræst og debattør Katrine Winkel Holm og tidligere chefredaktør på Kristeligt Dagblad Erik Bjerager.

Naser Khader er blandt stifterne af det nye selskab. Foto: Privat

Det nye selskab udspringer af en stor begejstring blandt initiativtagerne for apostlen Paulus og hans forfatterskab. Initiativtagerne mener, at Paulus fylder meget mindre i den danske bevidsthed, end han burde gøre. I øvrigt undrer de sig over, at deres nyoprettede selskab tilsyneladende er det første Paulusselskab i Norden.

Stifterne mener, at Paulus i alt for mange år er blevet overset eller misforstået, og de vil nu give hans tekster den opmærksomhed, de fortjener i det 21. århundrede.

Det nye selskab blev officielt oprettet i forbindelse med et offentligt møde den 29. september, hvor blandt andet Naser Khader, Morten Brøgger og Poul Joachim Stender holdt foredrag om Paulus. På aftenen fortalte Initiativtagerne, at det ifølge dem er blevet for bureaukratisk og gebyrtungt at lave foreninger. Derfor har de fravalgt en klassisk foreningskonstruktion til fordel for en løsere organisering uden vedtægter.

Officiel mærkedag

Det overordnede formål med det nye Paulusselskab er at udbrede kendskabet til apostlen Paulus' teologi, tanker og betydning for både kristendommen og den vestlige kultur. Initiativtagerne ønsker at gøre Paulus nærværende i den brede offentlighed og har formuleret en række konkrete mål:

Selskabet vil arrangere foredrag, debatter og studiekredse for at vise, at Paulus' breve stadig er topaktuelle i dag. De vil arbejde for, at Paulus får en langt mere central plads i konfirmandundervisningen, i folkeskolens kristendomskundskab og på gymnasierne. Selskabet vil skabe en tættere forbindelse mellem universiteternes teologiske forskning og det levende kirkeliv.

Selskabet har også en ambition om, at Paulusomvendelsen (den 25. januar) igen bliver anerkendt som en officiel, dansk mærkedag.

Simon

Carsten Brogaard Refshauge bliver ny vicegeneralsekretær i Blå Kors

Blå Kors Danmarks kommende vicegeneralsekretær kommer med mange års ledelseserfaring fra det sociale og diakonale område.

1. dec. 2026 starter Carsten Brogaard Refshauge som vicegeneralsekretær i Blå Kors. Foto: Privatfoto

Carsten Brogaard Refshauge bliver ny vicegeneralsekretær i Blå Kors Danmark.

Han kommer fra en stilling som forstander i Danske Diakonhjem, hvor han gennem de seneste fire et halvt år har stået for etableringen og driften af Haderslev Friplejehjem. Tidligere har han blandt andet været faglig leder for mere end 20 væresteder i KFUM's Sociale Arbejde og har desuden erfaring fra Haderslev Kommune.

Han er uddannet diakon og socialpædagog fra Diakonhøjskolen i Aarhus og har en master i offentlig ledelse. Carsten Brogaard Refshauge kommer dermed til Blå Kors med både en stærk socialfaglig ledelsesbaggrund og stor erfaring med diakonale organisationer.

"Jeg glæder mig meget til at blive en del af Blå Kors og til at møde de mange ledere, medarbejdere og frivillige, som hver dag gør en forskel for mennesker i udsatte livssituationer. Jeg ser frem til at være med til at skabe gode rammer for deres arbejde og bidrage til en organisation, hvor det kristne livs- og menneskesyn kommer til udtryk i både mødet med de mennesker, vi er sat i verden for at hjælpe, og i den måde, vi leder og samarbejder på," siger Carsten Brogaard Refshauge.

Et værdibåret arbejdsliv

For Carsten hænger det professionelle engagement tæt sammen med de værdier, han er vokset op med.

"Jeg brænder for at gøre en forskel for mennesker, der har brug for hjælp og støtte. Det har været en drivkraft gennem hele mit arbejdsliv. Muligheden for på øverste ledelsesniveau at bidrage til en værdibaseret organisation, der hjælper mennesker med behov for støtte, er derfor både meningsfuld og motiverende for mig," siger han.

Landsformand Dan Månsson glæder sig over ansættelsen:

"Hovedbestyrelsen er meget glad for, at det er lykkedes at ansætte Carsten Brogaard Refshauge som ny vicegeneralsekretær. Carsten har en stærk kombination af ledelseserfaring, socialfaglig indsigt og et dybt engagement i det diakonale arbejde. Vi er overbeviste om, at han bliver en stor gevinst for Blå Kors Danmark, og vi glæder os meget til samarbejdet," siger Dan Månsson.

Carsten Brogaard Refshauge bor i Vojens sammen med sin kone, og parret har to døtre. Han har været aktiv i det lokale menighedsråd og har gennem hele livet været engageret i KFUM og KFUK.

Han tiltræder som vicegeneralsekretær i Blå Kors Danmark den 1. december 2026.

Red.

Tidligere landsleder i Alphadanmark 75 år

Bess Serner-Pedersen var landsleder for Alphadanmark gennem en periode på 15 år. Den 16. oktober fylder hun 75. Foto: Privatfoto

Den 16. oktober fylder tidligere landsleder i Alphadanmark Bess Serner-Pedersen 75 år.

Bess Serner-Pedersen blev født ind i en teaterfamilie og startede livet som balletbarn med syv år på Det kgl. Teater. Derefter freelancedanser. Klassisksproglig Student fra Kildegårds Gymnasium, hvor hun mødte Jesus og kom til tro. Senere uddannet fysioterapeut.

Bess Serner-Pedersen er enke efter Jesper Serner-Pedersen, der var sognepræst i Skt. Nikolai kirke i Holbæk. De var gift i 43 år og fik fire drenge og ni børnebørn.

Det har altid ligget hende meget på sinde at formidle evangeliet til danskerne. I Holbæk deltog hun aktivt gennem 22 år med kirkelig undervisning både for børn og voksne. Børnene igennem børneklubben Kirkerødderne og danse/dramaklubben Genesis2. De voksne gennem Alphakurser.

"Noget andet, som har betydet noget for mig, er det tværkirkelige, hvor vi stræber efter at blive ét i troen på Jesus, som han beder os om – i stedet for at fokusere på det, som skiller os. Det har betydet meget i mine bestræbelser på at formidle evangeliet."

Dansk Oase og Danske Kirkers Råd

Bess Serner-Pedersen har været med til at arrangere OaselejrSjælland gennem 90'erne og 00'erne. Familielejr under Dansk Oase. Helt i tråd med hendes iver for at dele evangeliet både med børn og voksne.

Bess Serner-Pedersen har desuden siddet i Dansk Oases ledelse i otte år, hvor hun blandt andet var med til at starte Rudehøj Efterskole i Odder og også var med til at introducere en ny måde at møde børn med evangeliet inspireret af Alan Prices arbejde i New Wine i England.

Bess Serner-Pedersen har også siddet i Danske Kirkers Råd i otte år, hvor hun sad i ledelsen af Danske Kirkedage tre gange – sidste gang, da de blev omdøbt til Himmelske dage i København. Det var en tid Bess satte stor pris på:

"I Danske Kirkers Råd mødte jeg rigtig mange fra forskellige kirkesamfund. Det var fantastisk."

Leder i Alphadanmark

Bess Serner-Pedersen arbejdede i 15 år som leder af Alphadanmark, et kursus for voksne i kristentro. I den forbindelse har hun rejst land og rige rundt sammen med tidligere sognepræst og formand for Alphadanmark Helge Pahus for at hjælpe kirkerne med at etablere kurset.

"Igennem dette arbejde fik jeg en stor økumenisk berøringsflade med mange forskellige typer kristne kirker. Det har været så velsignet," siger Bess Serner-Pedersen.

Bess Serner-Pedersen sad desuden i en årrække i Kristendemokraternes hovedbestyrelse.

Sideløbende med alt dette arbejdede hun som fysioterapeut i 25 år i Holbæk, som freelance underviser i fødselsforberedelse og efterfødselsgymnastik og undervisning på sundhedsuddannelsen i Holbæk. I årene før hendes pension var hun skolesekretær på Esajasskolen i Hvidovere.

Bess Serner-Pedersen kommer nu i Bethlehemskirken på Nørrebro, hvor hun i mange år har været formand/næstformand for menighedssamfundet og blev herfra sidste år valgt ind i Nørrebro Provsti Udvalg.

"I øjeblikket arbejder vi på at nå lokalområdet med Lad-os-tale-om-tro, som jeg betragter som skridtet før Alphakurset. Det er et forsøg på at imødekomme 'den stille vækkelse', som lige for tiden tilsyneladende er i gang. Det bliver spændende at se, hvad der kommer til at ske fremover. Gad vide om jeg hænger på så længe, at jeg kommer til at se det," siger Bess Serner-Pedersen.

Simon

Serie: Mirakler i hverdagen

Jeg har brug for Guds nådige blik - og for menneskers

Thomas Bjerg Mikkelsen, der er formand for Kristelig Handicapforening, fortæller om synet på mennesker med handicap og om en kvinde med muskelsvind, der oplevede bedring. Om gaven og opgaven, vi har som kristne i at møde andre med Guds nåde og tilgivelse.

"Gud går med igennem dødskyggens dal. Gud leder os ikke altid væk fra det, der er svært, men han går med os igennem det," siger Thomas Bjerg Mikkelsen, der er formand for Kristelig Handicapforening. Foto: Morten Hørning Jensen

Af Lisbeth Morell Jepsen

"Jeg har brug for, at Gud ser på mig med et nådigt blik. At min kone ser på mig med et nådigt blik, og at min familie ser på mig med et nådigt blik. Det har jeg brug for, fordi jeg ligesom alle andre er et ufuldkomment menneske. Når vi griber om det, kalder det noget frem i os."

Sådan siger formanden for Kristelig Handicapforening Thomas Bjerg Mikkelsen, der også er fakultetsleder på Menighedsfakultetet i Aarhus.

Thomas mener, at mennesker med handicap udfordrer vores forestilling om, hvad et mirakel er. Det funktionshæmmede menneske er ikke et halvt menneske eller et mislykket menneske. Det er et helt, elsket og værdifuldt menneske.

"Hvis jeg skal nævne et stort mirakel, som jeg oplever jævnligt, så er det forældre, der tager imod et barn med handicap. Forældre, som på forhånd ved, at de får et barn med handicap, og som tager imod barnet. Det, synes jeg, er et kæmpe mirakel. At turde gå ind i det ukendte som forældre og tage imod barnet med kærlighed, det er for mig et stort mirakel."

Thomas mener, at det er et mirakel, fordi vi lever i et samfund, hvor et barn med handicap anses som mindreværdigt. Det samme gør sig gældende, hvis man ser på debatten om aktiv dødshjælp. Den handler om, at man i samme takt, som man mister sine funktioner, også mister sin værdighed.

"Der er mennesker, som hele deres liv lever med handicaps, der gør, at de er afhængige af andres pleje. Det menneske har fuld værdighed. Den værdighed ligger meget dybt i min forståelse af Gud. Samtidig tror jeg på, at Gud er en skabende og almægtig Gud, der tilfører verden liv, og at han kan helbrede mennesker. Når Gud har skabt verden, kan han også gribe ind i den og helbrede."

Menneskesyn og forkyndelse

Hvor tror du, at synet på et menneske med handicap som mindreværdigt kommer fra?

"Jeg tror, at man i vores sekulære verden i høj grad har mistet blikket for, at ethvert menneske er skabt, villet og elsket af Gud. Også i kirken kan synet på mennesker med handicap blive skævt, hvis der kommer et overdrevent fokus på mirakler og helbredelse. For mange år siden var jeg til et Benny Hinn-møde, hvor budskabet var, at Gud rakte helbredelsen frem, og at man bare skulle tage imod. For de syge og mennesker med handicap, som ikke blev helbredt, kunne det indirekte budskab være, at de selv havde afvist Guds udstrakte hånd. Samtidig kunne forkyndelsen efterlade et andet og dybere budskab: At der grundlæggende var noget forkert ved deres krop. Budskabet var råt og ubibelsk."

Thomas uddyber: "Nogle gik måske derfra med den samme sygdom eller det samme handicap, som de kom med, men oveni med tvivlen på, om deres tro var stor nok. Det er det alvorlige ved den form for forkyndelse: Den kan lægge en ekstra byrde på mennesker, som i forvejen lever med sygdom eller handicap. I værste fald kan den ligefrem frarøve mennesker troen. Jeg synes, at sådan en forkyndelse er helt fundamentalt forkert."

Bedring i muskelsvind

Thomas fortæller om dengang, han for mange år siden skulle bruge en oversætter. Det var en kristen kvinde med muskelsvind. På grund af lidelsen havde hun været sengeliggende. Hun fortalte Thomas, at hun havde oplevet markant bedring. Det betød, at hun kom fra sengen og op i kørestol, hvor hun fik meget større bevægelsesfrihed. Hendes livskvalitet blev styrket, selvom hun ikke blev rask.

"Hun fortalte mig, om oplevelsen af igen at kunne komme ud i skoven – at kunne dufte skovbunden. Hun delte oplevelsen af igen at kunne komme i svømmehallen. Aktiviteter, som mange af os kommer til at tage for givet. Det er jo et kæmpe mirakel. Det var nåden, hun mødte. Og når man møder nåden, som hun gjorde, så skal man vende sig til Gud og sige tak."

Hvordan kan man forkynde om helbredelse på en sund måde?

"I Salmernes Bog står der, at Gud går med igennem dødskyggens dal. Gud leder os ikke altid væk fra det, der er svært, men han går med os igennem det. Det fortegn er væsentligt, ligesom fortegnet om, at han aldrig svigter os (eller forlader os). Har man det fortegn, kan nogle mennesker opleve store undere, mens andre bliver udsat for store farer – og Gud går med dem. Så bliver det ikke et spørgsmål om, hvorvidt man er syg eller rask, men om visheden om, at Gud går med, uanset om man er syg eller rask."

> ***"Det er et mirakel, når mennesker, som har levet på afstand af hinanden, bliver forsonet. Eller når jeg selv har gjort noget forkert mod et andet menneske og bliver mødt med tilgivelse. Helt uforbeholden tilgivelse er også et mirakel."***

Thomas mener også, at idealet om det perfekte liv kan påvirke menneskesynet. Hvad vil det sige at have et rigt liv? Og hvorfor kan man få et rigt liv alle steder på jordkloden?

Mødet med tilgivelsen

Thomas nævner et mellemmenneskeligt mirakel, som nogle af os måske også kommer til at tage for givet. Men ikke desto mindre er det et mirakel, som er helt igennem vigtigt for vores eksistens og sameksistens.

"Det er et mirakel, når mennesker, som har levet på afstand af hinanden, bliver forsonet. Eller når jeg selv har gjort noget forkert mod et andet menneske og bliver mødt med tilgivelse. Helt uforbeholden tilgivelse er også et mirakel. Når vi forsoner os med hinanden og tilgiver hinanden, rækker Guds nåde og tilgivelse ind i denne verden."

Nåden og tilgivelsen er dobbeltsidet – fra Gud til mennesket og fra menneske til menneske. Vi siger i bønnen Fadervor: "Forlad os vor skyld, som også vi forlader vore skyldnere."

"Det største mirakel er selvfølgelig, at Gud vil have noget med os at gøre. At Jesus døde i vores sted. At Bibelen fortæller om Kristus i os og Kristus i mig. Det er en svimlende tanke, at universets skaber tager bolig i os og vil have fællesskab med os. Han kender hele sandheden om os, og vi kan tale med ham om alt. Han fordømmer os ikke, men møder os hver dag med ny nåde. Tænk, at den almægtige Gud vil have fællesskab med mennesket."

En gave og en opgave

På spørgsmålet om, hvorvidt der er større tilgivelse kristne imellem, svarer Thomas: "Det kommer an på, hvor man kigger hen. Tænk for eksempel på folkedrabet i Rwanda. Det var et genkristnet land, hvor flere millioner kristne blev slået ihjel af andre kristne. Der var mange historiske grunde til drabene. Jeg hørte en, som sagde, at en af grundene til folkemordet måske var, at kirken i Rwanda havde forkyndt et halvt evangelium."

Thomas fortæller, at man havde været god til at forkynde "forlad os vor skyld", hvorimod den sidste halvdel af sætningen, "som vi forlader vore skyldnere", blev undladt. Guds tilgivelse kalder os til selv at leve i tilgivelse. Men det betyder ikke, at tilgivelse altid er let eller sker hurtigt. For mennesker, der er blevet dybt såret, kan det være en lang proces, og tilgivelse er ikke det samme som, at uretten bliver gjort mindre alvorlig, eller at tilliden straks skal genoprettes.

"Evangeliet er en gave, som også rummer en opgave. Gud tilgiver os, og samtidig kaldes vi til at elske vores næste som os selv. Vi modtager Guds nåde og tilgivelse som en gave, og sammen med den kommer opgaven: at møde andre med den samme nåde og tilgivelse. Gud behandler ethvert menneske som dyrebart, og han kalder os til at gøre det samme. Det er vigtigt, at vi både forkynder og lever hele evangeliet."

Vi taler om, at man både i frikirkelige og lutherske kredse bruger begrebet billig nåde. Et udtryk, som bruges til at tydeliggøre, at vi kan tage nåden for givet uden at tænke over, at vi med gaven får en opgave, som består i, hvordan vi handler over for Gud og over for mennesker.

Hvordan praktiserer du tilgivelsen, når du er den tilgivende?

"Hvis jeg bliver mødt af en undskyldning, vil jeg sikkert bare sige, at det er okay. Men tilgivelse kan ikke altid være afhængig af, at jeg får en undskyldning. Jeg har selv haft brug for, at andre viste mig nåde, og derfor prøver jeg også at møde andre med nåde. Jeg forsøger at tænke mere over mit eget behov for at blive mødt med nåde, end over mit behov for at tilgive andre. Jeg øver mig i at se på andre med et kærligt blik og lever i bevidstheden om, at Jesus ser på mig med et kærligt blik."

COMPOUNDERS

MW Compounders er en dansk børsnoteret investeringsforening. Foreningen har investeret i 20-30 globale compounder-aktier.

Læs mere her: www.mwcompounders.dk

Kontakt: Johannes Møller 61 31 64 85

KLUMME

Bagtalelse eller bedømmelse

Bibelen er klar og tydelig omkring, at vi skal undgå bagtalelse og sladder, så det skal vi naturligvis. Alligevel vil jeg argumentere for, at der er et område, hvor vi må turde tage bladet fra munden og tale. Det er, hvis vi en sjælden gang imellem støder på en kristen, hvis adfærd og ord er "ulvelignende".

I de tyve år, jeg har været kristen, har jeg nogle få gange mødt personer i kirken, der har en adfærd, som stikker voldsomt ud. Karaktermæssige brist, som betyder, at de, der involverer sig med denne mand eller kvinde, med tiden bliver nedbrudt og ødelagt. Hvis jeg over tid bemærker en udpræget destruktiv adfærd i forskellige sammenhænge og situationer og overfor forskellige mennesker, så taler jeg med en fortrolig om det.

Det gør jeg, fordi jeg ved, at en vigtig del af vores opgave i kirken, er at være opmærksomme på ulve i fåreklæder. Samtidig er jeg bevidst om, at jeg kan tage fejl i bedømmelsen af menneskers karakter. Derfor deler jeg mine observationer med en eller to kristne, som jeg har tillid til.

Det er vigtigt at beskrive personens adfærd, ord og handlinger så præcist og neutralt som muligt. Med øje for, at jeg selv står til regnskab for Jesus, og for, at vi alle kan sige noget eller handle på måder, som stikker ud.

Det er gentagende adfærd, som jeg noterer. Adfærd, som fremstår alarmerende, og som i værste fald kan være udslag for karakterbrist i en sådan grad, at andre kan tage skade af den. Eller som kan skade troen hos andre – adfærd, ord og handlinger, som står i fuldstændig modsætning til kærligheden.

Selvom det kan føles helt forkert at tale om en, der ikke er til stede, kan det nogle gange være nødvendigt for om muligt at blive klogere på karakteren. Det er vores fælles opgave at være bevidste om, at ulve i fåreklæder er en del af den virkelighed, vi lever i. Når vi ved det – og ved at ulven er forklædt som et får, så er det vel nødvendigt, at vi tør tale om det?

Ellers ved jeg ikke, hvordan vi skal advare hinanden og passe på hinanden.

Når jeg deler min bekymring med en anden kristen, kan der ske tre ting. Jeg finder ud af, at jeg tager fejl og måske reagerer på mine sår. At vi sammen afventer og beder Gud om at lade sandheden komme ud i lyset. Eller at den anden har bemærket noget tilsvarende.

Det kan være svært at se forskel på bagtalelse og bedømmelse. Men i og med, at vi hver især står til regnskab for Herren, tænker jeg, at vi har en bevidsthed om egne motiver. De, som kender mig, ved, at jeg nogle gange har spurgt, hvad er dit eller vores motiv for denne samtale. Ligesom jeg selv har fokus på mine motiver og stoler på, at Guds Ånd vil vise, hvis eller når jeg krydser grænsen til bagtalelse.

Lad os gå ind i samtaler om bedømmelse, hvis vi ser ulvelignende og ødelæggende adfærd. Bedømmelse af ånder er en af de gaver, som Gud har givet til kirken, som beskyttelse for den enkelte og for legemet. Så vi skal også turde træne den.

Af Lisbeth Morell Jepsen

Litteraturdag i Skjern for alle, der elsker at læse en god bog

Den 12. november inviterer Forlagsgruppen Lohse, IM Senior og Indre Mission til årets litteraturdag i Skjern Missionshus. Der vil være foredrag ved sognepræst Jesper Bacher og journalist og tidligere forlagsredaktør Jørgen Hedager Nielsen.

Sognepræst Jesper Bacher, der også er medieanmelder i Kristeligt Dagblad, holder et foredrag om Bonhoeffer, mens Jørgen Hedager Nielsen holder foredraget 'At skabe med ord'.

Jesper Bacher, Brandstrup på Lolland, er sognepræst i Tirsted-Vejleby-Hillested-Skørringe sogne mellem Maribo og Rødby siden 1999. Dertil også præst på Kofoedsminde samt i Storstrøms Fængsel og Nykøbing Falster Arrest. Medlem af Tidehvervs udgiverkreds og mediekommentator på Kristeligt Dagblad siden 2011.

Jørgen Hedager Nielsen, Børkop, har blandt andet været forlagsredaktør for Lohses Forlag og journalist på Indre Missions Tidende. Som pensionist virker han stadig som forfatter og forkynder. Hans seneste udgivelser er Den dybe sammenhæng - om Gud, mennesket og hvordan de får fællesskab, 2024, og romanen Vækkelse fra 2026.

En moderne teolog, men ikke en modeteolog

Dagen starter med kaffe, velkomst og andagt, før Jesper Bacher holder sit foredrag.

Den tyske teolog og præst Dietrich Bonhoeffer er ikke mindst kendt for sin modstand mod det nazistiske regime, som kostede ham livet. Under hans politiske engagement ligger dybe teologiske overvejelser og et passioneret livtag med Bibelen og den kristne tradition. Han er ikke let at sætte i bås.

Bonhoeffer tager Bibelen på ordet, men ikke flugten fra samfundsansvaret. Han er dybt troende, men også religionskritisk. Han er kirkens mand, men kirken skal være til for verden.

Efter en pause vil der være mulighed for spørgsmål og kommentarer. Inden frokost vil Jesper Bacher desuden kort fortælle om udfordringerne og fornøjelsen ved at være medieanmelder på Kristeligt Dagblad.

At skabe med ord

Efter frokost er der foredrag ved journalist og tidligere forlagsredaktør Jørgen Hedager Nielsen om At skabe med ord. Det handler om udfordringer og glæder ved at redigere andres tekster og at skrive sine egne. Om det forunderlige ved ord, der formidler glæde, opbyggelse, underholdning og udfordring mellem mennesker - med erfaringer og konkrete eksempler fra værkstedet.

For alle

Litteraturdagen henvender sig til alle, som sætter pris på at læse en god bog. Der kræves ingen særlige forudsætninger, og alle vil tage inspireret hjem fra dagen, lover arrangørerne.

Omdrejningspunktet for dagens program er litteratur, så din deltagelse vil højst sandsynligt give dig både lyst og mod på at læse mere, end du i forvejen gør, skriver arrangørerne.

Litteraturdagen foregår i Skjern Missionshus på Finderupsvej 25.

Pris for deltagelse er 750,- kr. for hele dagen inkl. forplejning og drikkevarer til frokost.

Tilmelding på www.im-senior.dk senest tirsdag den 2. november. Kontakt evt. seniorkoordinator Henrik Klitlund Nielsen på 2689 2286 eller mail: henrik.kn@indremission.dk for yderligere inormation.

Udvalget

Udvalget bag litteraturdagen består af Bjarne Hvidberg, Tistrup; Elisabeth Wagner Olesen, Skive; Filip Odgaard Bodilsen; Forlagsgruppen Lohse; Henrik Klitlund Nielsen, Fredericia og Jørgen Hedager Nielsen, Børkop.

Bodil

Efterårslejre for børn og unge

Flere kristne organisationer holder lejre for børn og unge i efterårsferien.

Kings Kids efterårslejr (KKI) er for børn fra 3.-9. klasse og foregår på Rudehøj Efterskole i Odder fra den 11. oktober kl. 15 til den 16. kl. 15. For ledere starter lejren dog allerede den 9. oktober.

Temaet for KKI i år er: 'I fars arme'. Det handler om at forstå, hvem Gud - og hvem vi er.

KFS (Kristeligt Forbund for Studerende) holder Discipeltræf den 10.-13. oktober på Luthersk Missions Højskole i Hillerød. På Discipeltræf dykker man ned i, hvem Jesus er, synger lovsange, beder sammen, dyrker sport og har det fedt sammen.

- Discipeltræf henvender sig til dig, der er i gang med en ungdomsuddannelse. Holder du et velfortjent sabbatår, er du også meget velkommen, skriver KFS.

Tilmeldingen er lukket, men man er alligevel velkommen, hedder det på hjemmesiden, hvor man også kan læse om de mange forskellige foredrag og seminarer.

Luthersk Mission afholder i år to efterårslejre på Solbakken. Fra lørdag den 12.- onsdag den 16. oktober er der Teenlejr (7. kl.-17 år) med Jonas Esmarch som leder.

Fra torsdag den 17.- lørdag den 19. oktober er der Juniorlejr (3.-6. kl.), hvor lederne er Carina og Kasper Nielsen. Yderligere oplysninger og tilmelding på www.solbakkenlejr.dk

Brighter foregår i år fra 14. - 17. oktober på Mariager Høj- og Efterskole (Gl. Hobrovej 10.b, 9550 Mariager). Den tværkirkelige ungdomskonference er for de 17- 25 årige, der længes efter mere. Mere nærvær, mere fællesskab, mere Jesus.

I år er temaet Den stille vækkelse. På Brighter samles unge fra hele Danmark for at blive udrustet, opmuntret og udfordret til at leve som helhjertede disciple i deres lokale kirker – og i livet.

Brighter skabes i samarbejde med Mariager Høj- og Efterskole og bliver ledt af en uafhængig ledergruppe, administreres af YFC Danmark og afvikles af teamledere og frivillige fra mange forskellige kirker.

Det er muligt at købe en dags- eller aftenbillet til Brighter via hjemmesiden.

Red.

Udfordringen

Udfordringen er en **selvejende** fælleskirkelig ugeavis med stof fra både **frikirker og folkekirken.** Avisen finansieres af abonnementer og annoncer og er **uafhængig** af såvel kirker som organisationer. - 2026: Årgang 54. Medlem af avisernes organisation Danske Medier. ISSN nr. 0902-5693

Simon Thidemann

Lisbeth Thomsen

Bodil Lanting

Erik Damm

Henriet. Pallesen

Troels Hertzum

Eilis Jokszies

Henrik Engedal

Kirsten Krog

Lisbeth Jepsen

Tlf: 74 56 22 02. Postadresse: Jernbanegade 1, 6070 Christiansfeld.
Redaktion@udfordringen.dk
Simon Thidemann (ansv.hav.), Lisbeth Thomsen, Bodil Lanting, Eilis Jokszies, Lisbeth Jepsen, Kirsten Krog m.fl.
Korrektur: Ingolf Becker.
Panelredaktører: Anne Manning-Pedersen, Filip Smidt og Poul Henning Krog.
Ung@udfordringen.dk: Henrik Engedal
Annoncer@udfordringen.dk:
Erik Damm og Lisbeth Thomsen

Tlf: 74 56 22 02. Postadresse: Jernbanegade 1, 6070 Christiansfeld.
Redaktion@udfordringen.dk
Simon Thidemann (ansv.hav.), Lisbeth Thomsen, Bodil Lanting, Eilis Jokszies, Anne Manning-Pedersen, Kirsten Krog m.fl.
Korrektur: Ingolf Becker.
Brevkasseredaktører: Anne Manning-Pedersen og Poul Henning Krog.
Ung@udfordringen.dk: Henrik Engedal
Annoncer@udfordringen.dk:

Børn & Tro tilbyder igen Halloween-engle

Igen i år kan kirkerne invitere til hygge uden gys og gru og samtidig give børnene en lille engel med en bibeltekst.

Af Bodil Lanting

Sidste år udgav organisationen Børn&Tro nogle små engle med en bøn og et bibelvers på, og de blev taget rigtig godt imod. I år udgiver de en ny engel, som fx kan bruges til uddeling i forbindelse med Halloween eller jul.

Den nye engel fra Børn&Tro er trykt på tykt karton med en beskyttende plastikfilm over forsiden. Englen er cirka 13×14 cm. På englen er der en lille bøn: "Gud, du kender mig. Du ser mig altid – både om dagen og om natten. Må dit lys skinne for mig, og må dine engle passe på mig." På bagsiden er der trykt et bibelvers fra Johannes 8,12: "Jesus siger: Jeg er verdens lys. Den, der følger mig, skal aldrig vandre i mørket, men have livets lys."

Om modtagelsen sidste år fortæller landsleder Dorthe Lykke Jensen:

- Da vi udgav vores første engel sidste år, oplevede vi en kæmpe interesse fra kristne i hele Danmark og med meget forskellig kirkebaggrund. Vi har vist aldrig nogensinde før sendt så mange pakker afsted på så kort tid. Det var utrolig rørende at tænke på de mange hjem og kirker, der havde valgt at bruge vores små engle til at pege på lyset, mens Halloween bragede løs omkring dem.

Gratis inspiration på hjemmesiden

For at give lidt inspiration til, hvad man kan gøre til Halloween, udgav Børn & Tro også sidste år et lille gratis materiale, der giver forskellige idéer til, hvordan man derhjemme eller i kirken kan pege på lyset hos Jesus i stedet for uhyggen.

Man kan fortsat downloade materialet gratis fra hjemmesiden. Der ligger også forskellige plakater og skilte til gratis download.

8.000 nye engle trykt

Igen i år har Børn &Tro derfor valgt at udgive en ny engel, der ligesom sidste år er trykt på tykt karton med en beskyttende plastikfilm over forsiden. Englen er cirka 13×14 cm. På englen er der en lille bøn:

"Gud, du kender mig. Du ser mig altid – både om dagen og om natten. Må dit lys skinne for mig, og må dine engle passe på mig."

På bagsiden er der trykt et bibelvers fra Johannes 8,12: "Jesus siger: Jeg er verdens lys. Den, der følger mig, skal aldrig vandre i mørket, men have livets lys."

Der er hul øverst i englen, så man selv kan sætte snor i englen og gøre den nem for børn at hænge op på deres værelser.

Vores håb er, at mange vil bruge disse engle igen i år til uddeling i forbindelse med Halloween eller i andre anledninger.

Mængderabat på engle

Børn &Tro har trykt så mange engle, at de kan sælge dem til fordelagtige priser:

10 engle inklusiv forsendelse til pakkeshop: 100 kr. (10 kr. pr. stk.). 25 engle inklusiv forsendelse til pakkeshop koster 150 kr. og 50 engle inklusiv forsendelse til pakkeshop: 250 kr.

Alternativt kan englene afhentes fra kontoret på Drejervej 15, Kbh. NV til 3 kr. pr. stk.

21 personer deltog i den første gudstjeneste i Faaborg Frikirke. Privatfoto

Ny frikirke godt i gang i Faaborg

Fire tilflyttere står bag den nystiftede Faaborg Frikirke. En kristen frikirke med plads til bøn for helbredelse, profetiske ord, bibel-forkyndelse og fællesskab. 21 mødte op til første gudstjeneste.

Tre sjællændere og en svensker vil via Faaborg Frikirke udbrede evangeliet på Sydfyn. Alle har de selv oplevet glæden i den kristne tro.

Mens ægteparret Winnie og Bendt Hansen er opvokset i troen og har en fortid i frikirker på Sjælland, er det yngre ægtepar Laura og Elias Nilsson kommet til Jesus i starten af deres 20'ere. De to par kender hinanden fra en kristen husgruppe, og derfra voksede idéen om Faaborg Frikirke.

"Det hele startede med, at vi talte om i vores husgruppe, at vi blev nødt til at være synlige i byen, udover at vi er ude og evangelisere på Torvet i Faaborg - samt have en kirke, vi kan henvise interesserede til," siger Bendt Hansen.

21 til første gudstjeneste

Den første gudstjeneste foregik søndag den 13. september kl. 13.30 med fødselsdagskage, prædiken og kristne sange. Der var besøg af 21 deltagere i de lejede lokaler på Grønnegade 44B i Faaborg.

"Der var en familiestemning, talen gik på ikke at frygte, men have Guds fred. Ved kaffen bagefter var der gode og dybe samtaler," siger Bendt Hansen.

I Faaborg Frikirke er målet at få flere med i kirken og at vise, hvem Gud er, og hvad det betyder, at Jesus døde for vores synd, og hvordan hans kraft kan virke i troende.

Fakta: Faaborg Frikirke

Kirken er en kristen frikirke, der bygger på Bibelen og at leve i frihed med Jesus

Første gudstjeneste var 13. september.

Planlagte gudstjenester for resten af 2026 er 11. oktober, 8. november, 6. december og 20. december på Grønnegade 44B i Faaborg.

Læs mere på faaborgfrikirke.dk

Red.

Troens Ord i Brande får besøg fra en krigszone

Troens Ord i Brande får besøg af Igor Osipov fra Krivoy Rog i Ukraine og Sergey Gubarev fra Stettin i Polen.

Troens Ord får besøg af Igor Osipov fra Krivoy Rog i Ukraine og Sergey Gubarev fra Stettin i Polen. Privatfotos

Igor Osipov mødte Jesus, mens han var narkoman, han gennemgik en fantastisk forvandling, og Gud kaldte ham til at blive pastor. Siden har han startet tre kirker i Ukraine, og senest har han overtaget en kirke i Stettin. Under krigen er Igor blevet i Ukraine og været en kæmpe støtte for alle de lidende mennesker, som krigen har berørt.

Sergey Gubarev var pastor i en af de kirker i Ukraine, som Igor startede. I starten af krigen virkede Sergey som feltpræst. Sergey har hjulpet mange ukrainske soldater med at finde fred med Gud. Han virkede også som fængselspræst for de russiske krigsfanger. Nu er Sergey blevet udsendt til Polen for at nå nogle af de mange ukrainske flygtninge i Polen.

Igor og Sergey vil besøge Troens Ord i weekenden den 24. og 25. oktober. De vil tale ved møder hhv. lørdag kl. 16 og søndag kl. 10.

Alle er velkomne til møderne på adressen Højmarksvej 22 i Brande, oplyser Troens Ord.

Red.

LEDERARTIKEL

Bøn og stilhed er en guldgrube i en larmende og kaotisk verden

Må jeg bede om lidt bøn og stilhed, tak.

Når jeg har det godt, har jeg en tendens til at bede alt for lidt, alt for hurtigt og alt for overfladisk. Hvorimod når jeg virkelig er presset, eller nogen omkring mig er det, er min bøn ofte langt mere intens på alle måder. Der er noget logisk over det, men også noget paradoksalt.

Når jeg i pressede perioder beder meget, er det blandt andet, fordi jeg har erfaret, at det gør en forskel. Og det er der jo ikke noget galt i. Det er netop noget af det fantastiske ved bøn, at vi får del i Guds storhed. Vi kan komme til ham med alt – med al vores nød og alle vores problemer. Så vil han trøste os, styrke os, hjælpe os og nogle gange griber han også ind på mirakuløs vis – andre gange på mere almindelig vis.

I en verden fuld af larm og kaos er bøn og stilhed en af de største gaver, vi kan give til os selv og hinanden. Jeg har brug for bøn i mit eget liv. Min familie har brug for, at jeg beder for dem. Mine naboer har brug for det. Min kirke har brug for det. Vores land og vores verden har brug for det. Forfulgte kristne har brug for det. Mennesker i sorg, krig og fattigdom har brug for det. Rige mennesker har brug for det.

Bøn trumfer alt, og stilhed er en velsignelse, vi ikke må snyde os selv for. Mange mennesker har travlt med at give sig selv en helt masse oplevelser, hvilket vel som udgangspunkt er fint nok. Gode oplevelser kan være med til at øge livskvaliteten. Men mange gør det ikke kun for at øge livskvaliteten, men nærmere i en eller anden form for jagt på mening og indhold. Hvis det er det, der er målet, så ville stilhed i langt højere grad have fungeret som midlet. Stilhed er en guldgrube af både mening og livskvalitet.

Desværre er stilhed svært for mange af os i praksis. Selv hvis jeg slukker for alle ydre støjgener, kan mine egne tanker larme så meget, at der aldrig for alvor bliver ro.

Jeg er ikke nødvendigvis den rette til at give gyldne råd i den sammenhæng, jeg vil blot påpege vigtigheden af, at du både som menneske og som kristen giver dig selv mulighed for at være i stilhed – i øvrigt findes der god inspiration til det i en artikel fra sidste uges avis om netop stilhed.

Mange af os kender også til følelsen af, at vores bøn slet ikke bliver det, som vi gerne vil, og som vi ved, at bøn kan. Bøn kan være et fantastisk rum, hvor jeg kan tale med Gud, hvor Gud kan tale med mig og til mig, hvor jeg kan bede for mig selv og for dem omkring mig og alt, hvad jeg har på hjerte. Men bøn kan også blive et rum fuld af frustrationer og skuffelser – over mig selv og over Gud.

Hvis du har det sådan, er du ikke den eneste, og du skal ikke slå dig selv oven i hovedet på grund af det – gør i stedet noget ved det. Find ud af, hvorfor det er sådan, så du kan bruge bønnen som et frirum og ikke et rum for dårlig samvittighed.

Bøn er en privilegeret adgang direkte til din far og er desuden en vigtig del af kampen mod det onde i verden og en vigtig del af kampen for at fremme det gode i verden – og i dit eget liv.

Simon Thidemann
Ansvarshavende redaktør

UGENS PRÆDIKEN

Af Daniel Malan
Ungdomspræst i Åbenkirke Herning

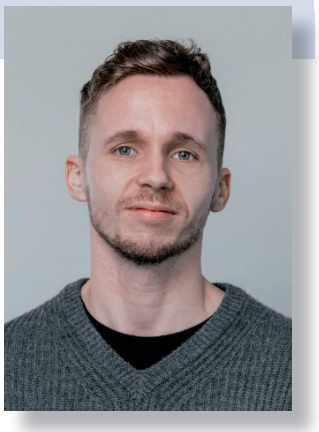

Guds Masterplan

Prædiken fra teksten i 1 Mosebog 45,4-8 og Josefs historie.

Hvad for en retning ønsker du, jeg skal gå, Gud? Hvad er planen?

Det spørgsmål har flere gange i mit liv fået mig til at stoppe op og reflektere over netop dette. Særligt, når der skulle træffes store beslutninger, eller når livet befandt sig i en sårbar periode. For hvis Gud har en plan, hvordan ved jeg så, om jeg følger den plan?

Josef må have kendt noget til det spørgsmål.

Som ung får han drømme, der peger på, at Gud har noget særligt for hans liv. Men kort efter bliver han solgt som slave af sine egne brødre. Senere får han ansvar i Potifars hus, men efter at være blevet falsk anklaget, ender han i fængsel.

Hvis det var Guds plan, lignede det ikke ligefrem en særlig god plan.

Alligevel er der en sætning, der går igen i Josefs historie: Herren var med Josef. For Bibelen siger ikke, at Josef var i Guds plan, fordi alt gik godt, men fortæller os, at Gud var med ham midt i det, han aldrig selv ville have valgt. I min egen trosrejse tror jeg i starten, jeg så Guds plan mere som en line, vi skal balancere på, og et ansvar for ikke at falde ud af planen og derfor også et stort fokus på ikke at vælge forkert.

Tilbage til Josef, han kendte ikke hele planen, faktisk blev de fleste af hans ydre omstændigheder bestemt for ham. Men det, der var tydeligt over hans liv, var, at han gik trofast ind i hver en omstændighed, der lå foran ham. Som slave tog han ansvar. I fængslet tog han ansvar. Lidt efter skrev Gud en historie, Josef endnu ikke kunne se.

Josef oplevede mange svigt og nederlag, blandt andet da hans brødre solgte ham som slave til Egypten. Men senere forstod han, at Gud havde en god plan med hans liv. Også i Jesu liv ser vi noget, der ligner nederlag, men Gud gjorde det til begyndelsen på noget nyt.
Illustration: Bigstock

Livet leves forlæns, men forstås ofte baglæns. Sådan kan det også være med Guds plan.

Det betyder ikke, at alt det svære, vi møder, er godt, eller at Gud ønsker lidelsen. Når jeg ser tilbage på mit eget liv, er der da mange ting, jeg i første omgang gerne ville have været forundt. Josefs brødre svigtede ham og solgte ham som slave, Josef tilbragte tid i fængsel. Men det onde fik heller ikke det sidste ord.

Først langt senere står Josef over for sine brødre og kan se sin historie med nye øjne. I Første Mosebog 45 siger han: "Det er ikke jer, der har sendt mig hertil, men Gud." Det, der engang lignede afslutningen på Guds plan, da han blev solgt som slave og ført bort, blev en del af en langt større historie, hvor Josef endte med at kunne redde sin familie fra hungersnøden.

Måske står du et sted lige nu, hvor du ikke kan få øje på nogen masterplan. Måske blev livet ikke, som du havde forestillet dig.

Josefs historie minder os om, at Gud ikke har forladt historien.

Guds plan er ikke først og fremmest et kort, hvor du får lov til at se alle svingene på forhånd. Det er et liv i tillid til ham, som går med dig. Derfor må vi også blive bedre til ikke hele tiden at tænke os selv ud af Guds planer, men turde gå ind i det, han har lagt foran os.

Og her finder vi vores håb. Ikke i et positivt mindset eller i garantien for, at alt bliver let. Håb er ikke bare et princip, det findes i navnet Jesus.

I Jesus ser vi tydeligt, at det, der ligner nederlag, ikke nødvendigvis er historiens afslutning. Korset lignede enden. Men Gud gjorde det til begyndelsen på noget nyt.

Derfor kan du gå ind i det, der ligger foran dig, uden at kende hele planen. Du behøver ikke kunne se hele vejen for at stole på den Gud, der går med dig.

Prædikentekst: 1. Mosebog 45, 4-8

Ugens prædiken er ikke over teksten ifølge folkekirkens tekstrække.

Josef møder sine brødre i Egypten

"Josef sagde til sine brødre: »Kom herhen!« Og da de kom hen til ham, sagde han: »Jeg er jeres bror Josef, som I solgte til Egypten. Vær nu ikke bedrøvede og skamfulde over, at I solgte mig hertil. Gud har sendt mig i forvejen til livets opretholdelse. Der har nu været hungersnød i landet i to år, og der vil gå fem år til uden pløjning og høst. Men Gud sendte mig i forvejen for at holde jer i live som en rest i landet og lade jer overleve i stort antal. Det er ikke jer, der har sendt mig hertil, men Gud. Han har gjort mig til fader for Farao og til herre over hele hans hus og til hersker i hele Egypten

Bibelteksten bringes med tilladelse fra Det Danske Bibelselskab og er fra den autoriserede oversættelse af Bibelen fra 1992. © Det Danske Bibelselskab 1992.

NU SMILER ZARUHI IGEN

10-årige Zaruhi er blevet fordrevet to gange – først i 2020 og igen i 2023. Nu bor hun med sin familie som flygtninge i Armenien. Gennem Mission10fortys RESET-projekt har hun fået hjælp til at håndtere de traumer, hun har oplevet.

Zaruhi er bare en af de 120.000 kristne armeniere fra Nagorno Karabakh, som blev fordrevet i 2023. FOTO: NIELS BIRKEMOSE

For 350 kroner kan du give et krigstraumatiseret barn en NY START

MobilePay 137337 Bank: Reg.nr. 5958 / Konto 1103963 Mærk gaven: RESET

(Husk cpr. nr. for skattefradrag)

”Hjælp os med at give krigens børn en ny start på livet.”

Kirsten Callesen, psykolog og medstifter

Kim Hartzner læge, Managing Director, Mission10forty

Kirsten Callesen uddanner lokale fagfolk i Armenien, Irak og Ukraine, så krigens børn kan få en ny start.

Se videoen fra Armenien med Zaruhi og Kirsten:

mission 10forty.org

MISSION10FORTY | Fuglsangvej 11, 4720 Præstø | Tel. 30700249 | www.mission10forty.org | www.facebook.com/mission10forty | E-mail: info@mission10forty.org
CVR: 42647489 | Bank: Faster Oikos Andelskasse: Reg. 5958. Konto: 0001103963 | MobilePay: 137337

Spørg panelet

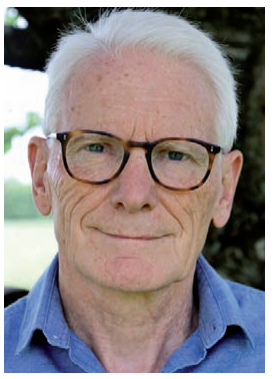

Panelet varierer mellem at tage emner op, som de selv er stødt på, og at svare på spørgsmål fra læsere eller mennesker, de har haft en samtale med. Brian Duus Nørgaard er SoMe-kursusholder. Han svarer på spørgsmål om kirken og de sociale medier. Skriv dit spørgsmål til briduus@gmail.com

Hvorfor skal der være et menneske bag ordene?

AI, altså kunstig intelligens, kan skrive perfekt formulerede SoMe-opslag. Men ofte forsvinder den personlige tone i de flotte AI-genererede vendinger.

Måden, vi skriver på, er også en del af det billede, vi giver af kirkens varme fællesskab. Foto: Tetiana Zaikina, Åbenkirke Media

Det er en skam. For som læsere er vi i teksten på jagt efter stemmen, der taler som et levende menneske. Denne stemme kan afspejle kirkens varme fællesskab.

Perfekte AI-formuleringer

Mens vi scroller løs på vores sociale medier, dukker der et kirkeopslag op. Det er en indbydelse til den kommende gudstjeneste.

Ordvalget i teksten er positivt og imødekommende og med en appel om at være med, og at de andre i kirken glæder sig til at se en. Så vidt, så godt.

Sætningerne er velformulerede og med god rytme. Nogle er korte, andre lidt længere. Overskriften har endda et lille bogstavrim.

Altså en tekst af høj sproglig kvalitet og naturligvis uden grammatiske fejl. Og alligevel er der noget, der ikke stemmer.

Pludselig ser vi det: Teksten er for velfriseret. Lidt for blændende og perfekt i sit udtryk. For hvem kan formulere sig så fuldendt?

I hvert fald ikke ret mange mennesker. Men det kan en AI-robot.

Når stemmen forsvinder

Det kræver bare nogle stikord til en tekst og en kommando til robotten om at skabe en indbydende invitation til en gudstjeneste. Og vupti. To sekunder efter toner flotte vendinger frem på en skærm. Generisk og poleret uden originalitet og kant. Som tusindvis af andre velkomponerede, men intetsigende tekster. Personligheden er suget ud af den.

Den menneskelige afsendertone er nemlig gået tabt i ordene. Netop den tone, der er som et sprogligt fingeraftryk, der identificerer skribenten.

Et menneske bag ordene

Vi kan mærke, når en tekst mangler et menneske.

En tekst griber os ikke nødvendigvis, fordi sproget er perfekt, eller fordi indholdet er interessant. Vi skal kunne mærke mennesket bag ordene. Vi skal have oplevelsen af, at vi kan forbinde os med ham eller hende.

Respekt for modtageren

Som kirker udtrykker vi jævnligt, at vi prioriterer det sociale og fællesskabet højt. Det sociale starter allerede i tonen i den invitation, den kirkefremmede læser på et af vores sociale medier.

Vi må derfor gøre os umage med at bevare den menneskelige afsendertone i teksten.

Desuden skal vi udvise respekt for modtageren og dennes tid. Når et menneske giver os sin opmærksomhed, skylder vi vedkommende et indhold, der er værd at bruge tiden på.

AI som sparringspartner

Selvfølgelig kan vi som skribenter samarbejde med AI. Men mit råd er, at vi først selv skriver teksten. Og derefter kan vi bruge AI som en redaktionel sparringspartner.

Fx kan vi spørge AI-robotten: Hvor bliver mine pointer uklare? Hvor kan en formulering skærpes?

Robotten vil da kommentere vores tekst. Og vi kan lade os inspirere af dens inputs.

Ved at bruge AI på denne måde er teksten stadig vores egen og bærer fortsat præg af vores personlige skrivestil.

For når vi inviterer mennesker ind i vores kirke, skal de gerne møde mennesker. Også når det sker gennem teksten på en lille skærm.

Ny EP vil rette blikket mod Jesus

Josefine Fuglsang har udgivet EP'en 'Ære til Guds Lam', der består af to lovsange: 'Himlens skat' og 'Ære til Guds Lam'. Med udgivelsen ønsker hun at skabe musik, der først og fremmest peger på Jesus.

For Josefine Fuglsang har arbejdet med sangen 'Ære til Guds Lam' været en længere proces. Ideen opstod for et par år siden, og sangen blev til over omkring et år.

"Jeg vidste, at den ville tage et stykke tid at skabe, for fokus skulle ikke være en almindelig lovsang, men nærmere et stykke kunst til ære for Jesus," fortæller hun.

Under arbejdet forestillede hun sig Jesus på tronen, mens de forskellige dele af sangen tog form. Senere kontaktede hun sin ven og producer, Mads Houe, som har stået for arrangementet.

"Mads er en eminent musiker og kreativ artist, så jeg vidste, at han ville fange visionen om at skabe et stykke kunst til Jesus," siger Josefine Fuglsang.

Resultatet blev ifølge hende endnu smukkere, end hun havde forestillet sig. Hendes mand medvirker på trommer, mens et kor af unge synger med på nummeret.

Den anden sang på EP'en, 'Himlens skat', er en dansk oversættelse og nyfortolkning af Darlene Zschechs kendte lovsang 'Worthy is the Lamb'. Josefine oplevede et ønske om at give den velkendte lovsang en ny dansk form.

"Jeg oplevede, at der ville blive en frisk åbenbaring af den simple lovsang, som ærer og beskriver Jesus som himlens dyrebare skat, der blev givet for os," fortæller hun.

Hun har derfor oversat sangen og tilføjet et nyt c-stykke på dansk.

For Josefine Fuglsang er ambitionen med EP'en ikke først og fremmest at skabe opmærksomhed omkring musikken, men at føre lytteren hen til Jesus.

"Min drøm med udgivelsen er enkel: Må Jesus få ære, og må de, som lytter til EP'en, opleve Guds fred og herlighed," siger hun.

Hun opfordrer derfor lytterne til at sætte tid af til musikken:

"Vores opfordring er faktisk, at man sætter sig godt til rette i et kvarter og nyder sangene, mens man fokuserer på Jesus i taknemlighed over hans offer for os."

Samtidig håber hun, at udgivelsen kan inspirere andre til at skrive lovsange, der har fokus på Gud frem for mennesket.

"Jeg håber også, at sangene kan inspirere til, at vi skriver flere og flere lovsange, som handler om, peger på og ærer både Fader, Søn og Helligånd," siger hun.

For Fuglsang handler det i sidste ende om, at lovsangen igen og igen skal rette blikket mod Gud:

"Vi må lade lovsangstjenesten fortsætte med at handle om ham og ikke om os og lade hvert et ord bringe tak og lov og pris til ham."

Simon

I 'Shoe Moment' tager deltagene på 'The Send' skoene af som respons på mission. Foto: Mirjam Røgeskov

Danmark, du har gjort det før – vil du gøre det igen?

Sådan lød opfordringen og udfordringen til mission for Jesus i lørdags, hvor næsten 500 unge var samlet til 'The Send' i København. Responsen fra deltagerne oversteg arrangørernes forventninger.

Af Mirjam Røgeskov

Den første lørdag i oktober skinner solen i Københavns gader, som sitrer af liv. Da jeg træder ind i den store kirkesal på Drejervej, Nørrebro, overtager farverige projektører sollyset, og atmosfæren er fyldt af et stærkere og anderledes liv. Tæt på 500 mennesker fylder salen, og jeg ser næsten kun unge, smilende ansigter. På min vej rundt i salen hører jeg unge stemmer synge om Jesus som deres konge, og at de vil følge ham, og når jeg ser rundt, er rummet fyldt af løftede hænder og fokuserede, lukkede øjne.

De næste seks timer er de unge samlet for at lovsynge, lytte til Gud, overgive sig til ham, blive opmuntrede til at dele evangeliet og give respons på at blive sendt ud på mission. Eventet hedder 'The Send Experience - København', og bag det står bevægelsen 'The Send', som bygger på fælleskirkeligt samarbejde, hvis hovedformål er at kalde unge til mission, både hjemme og ude.

'The Send' har haft events i mange lande, og nu sker det for første gang i Danmark.

'Må en ny generation rejse sig'

Et par timer er gået med lovsang, vidnesbyrd og korte prædikener. Der er en stærk seriøsitet i rummet. Mange knæler ned i tilbedelse, og kropssproget i salen fortæller mig, at det her ikke er for hyggens skyld. Omkring 30 unge knæler ned foran et stort kors, da en af talerne giver mulighed for, at man kan overgive menneskefrygt, stolthed, livsnydelse og andet, som kan hindre os i at blive sendt ud. Mange andre går frem til forbøn i modsatte hjørne, og salen synger "jeg giver alt på alteret".

Britiske Josh Green træder op på scenen. Han leder missionstjenesten Gen Zeal, og da han var i bøn på vej til Danmark, blev han mindet om Dannebrogs betydning.

"Ved du, at det danske flag er et af de ældste flag, som bærer Jesus' kors, og da Danmark fik korset i sit flag som første nordiske nation, fulgte de andre nordiske nationer med? Der er noget i denne nation i at stå op for Jesus Kristus og at være all in for ham, som gør, at andre nationer bliver påvirket. Må en ny generation rejse sig, gøre krav på korset og sige, 'jeg vil være all in for Jesus,'" udfordrer Josh Green de unge danskere.

Historisk mission

Endnu en udfordring til danskerne kommer fra nordmanden Andreas Nordli, som leder 'The Send, Europe'. Han fortæller om Kong Frederik d. 4., som i starten af 1700-tallet ønskede at udsende kristne missionærer til det danskkoloniserede Tranquebar. Det lykkedes ikke kongen at finde danskere, som ville tage af sted, så to tyskere blev de første missionærer, den danske konge udsendte. Det blev verdenshistoriens første eksempel på luthersk mission.

"Jeg siger til jer, I har en fantastisk arv i at udsende missionærer. I var de første i den protestantiske kirke til at udsende missionærer, og de sejlede ud fra København; det var den første bølge af protestantiske missioner. I har gjort det før, og jeg beder jer: vil I gøre det igen?" spørger Andreas Nordli ud i salen.

Spørgsmålet bliver hængende i rummet, mens omkring 40 unge går frem, fordi de oplever sig kaldet til at tage på mission til de svære områder.

Klokken 21.50 træder alle, der har været på scenen sammen, frem på scenen og begynder at tage skoene af. Spændingen stiger i salen, og rundt omkring tager unge mennesker deres sko af og holder dem op i luften. Det er et tegn på, at de vil følge Jesus og blive sendt ud på mission. Jeg ser mange sko løftet, og det bliver understreget fra scenen, at dette ikke er hype. Med løftede sko beder salen for Danmark, og en sand feststemning bryder ud i sang og dans som afslutning på det seks timers lange event.

Overraskende stor respons

Mandag ringer jeg til Benjamin Pihl, som leder 'The Send' i Danmark sammen med sin hustru Rebecca. De er begge 25 år og ledende missionærer i YWAM København. Han sidder med en god fornemmelse efter eventet.

"Der var et rigtig godt fremmøde af unge, og folk var engagerede og på," siger han.

Under eventet sagde Benjamin Pihl fra scenen, at "der er intet 'The Send' uden respons og opfølgning", og der var handling bag ordene: To gange kom en QR-kode på skærmene, og der var stilhed og god tid til, at deltagerne kunne udfylde formularerne på deres mobiler. Man kunne for eksempel afkrydse feltet: 'Jeg ønsker at gøre en forskel på min skole.'

Teamet bag eventet har nu haft halvanden dag til at ringe til de omkring 200 personer, der har udfyldt formularer og dermed tilkendegivet, at de gerne vil kontaktes.

"Det er fantastisk, at så mange har givet respons, og det mest overraskende er, at cirka 80 personer har udfyldt, at de er interesserede i mission. Omkring 70 har skrevet sig op til at blive engageret på deres skoler – og det har oversteget vores forventninger," fortæller Benjamin Pihl.

Han understreger, at frugten for alvor bliver set i den længere proces, hvor relevante missionsorganisationer tager det videre ansvar for de interesserede.

"På sådan et event er det mega vigtigt at blive opmuntret i sin tro, men hvis vi vil være Ordets gørere, som Jakobs Brev siger, så må vi handle. QR-koderne gør, at vi kan indsnævre det rum, der er mellem kald og handling," siger Benjamin Pihl, som fortsat skal ringe rundt til de interesserede.

VOXPOP - Hvad siger deltagerne?

Milana Tymofyeyeva 17 år og Frederikke Rasmussen 18 år

Hvorfor er du med på The Send?
Frederikke: Jeg kan lide at være sammen med andre om Jesus, og jeg håber på at få et skub til at gøre noget.

Milana: Jeg er her også for at høre fra passionerede mennesker, og jeg ønsker at blive fyldt af Helligånden.

Hvad har du fået ud af det indtil videre?
Milana: Jeg har fået mere glæde i troen og frimodighed, for jeg føler mig motiveret til at dele om Jesus. Mange hører ikke om ham, og jeg vil ikke være bange for at dele, for det er det bedste at tro på ham.

Frederikke: I dag har faktisk givet mig det skub, jeg ønskede, til at udfordre Janteloven ift. at dele om Jesus… nu tør jeg godt!

Hvad længes du efter, at Jesus skal gøre i Danmark?
Milana: Jeg vil se vækkelse i Danmark. Mange tror på løgne om den kristne tro, så må danskerne blive interesserede i tro.

Frederikke: Jeg ser vækkelse i de unge omkring mig, så jeg ønsker, at Jesus åbner de ældres sind for, at unge kan fortælle om Gud.

Milana Tymofyeyeva (tv), og Frederikke Rasmussen (th) har fået mere glæde i troen - og mod til at dele om Jesus. Foto: Mirjam Røgeskov

Jeg har en brand efter, at mennesker i Danmark får en brand for mission; at se unge gå all in i Danmark, siger Mikas Munksø.

Foto: Mirjam Røgeskov

Mikas Munksø, 22 år

Hvorfor er du med på The Send?
Jeg har en brand efter, at mennesker i Danmark får en brand for mission; at se unge gå all in i Danmark.

Hvad håber du på at få ud af det?
Jeg håber på at få et større hjerte for Danmark som missionsmark; at vi må komme tilbage til vores lands historie, som er at sende mennesker ud på mission.

Hvad længes du efter, at Jesus skal gøre i dit liv?
Jeg længes efter, at han lader mig se sit hjerte for, at mennesker bliver nået med evangeliet.

Hvad længes du efter, at Jesus skal gøre i Danmark?
At danskerne skal være helhjertede følgere af Jesus, og at vi tør stå op og tale hans kærlighed; at vi må stå i vores identitet som Guds børn. Her i dag gør det mig glad at se, at det virker til, at danskerne er med på at gå all in. Danmark er en sovende gigant, men jeg ser, at folk responderer.

I et langt interview på YouTube fortæller en rolig og fattet Hope Beryl-Green sin rystende historie. Skærmprint: Wordsbyezekiel.com

Kirken bør afsløre det onde for at beskytte de svage

- Der er dæmoniske kræfter, som arbejder døgnet rundt for at ødelægge kirken indefra. De kræver total lydighed mod diverse regler, men når det gælder deres egne overgreb, er de fortalere for barmhjertighed.

Det fortæller Hope Beryl-Green, som også kommer ind på sin egen rystende baggrund i et interview, der kan ses på Wordsbyezekiel.com. Udefra set lignede det den perfekte middelklassefamilie, men Satan og hans følgere kommer jo også som lysets engle, siger Hope. Hun fortæller om det endeløse mareridt, det var at blive født til trafficking og vokse op i et miljø præget af konstant frygt for tortur.

Beskrivelserne af Hopes liv indeholder elementer, der lyder som de mest groteske konspirationsteorier. Hun fortæller, at hun blev til som resultatet af et "avlsprogram" med nøje udvalgt DNA. I miljøet praktiseredes der blandt andet tankekontrol og konstant overvågning, hvilket angiveligt omtales i hemmeligholdte Epstein-filer. Allerede fra hun var spæd, prøvede satanister at programmere hende til at passe ind i kirken - for dermed at ødelægge den indefra. Om de mænd, der torturerede hende og andre børn og videresolgte dem som sexslaver, fortæller Hope:

"De klædte sig ud som Jesus i kjortler, og de kaldte sig Jesus. Og de ville fordreje bibelvers. I et barns sind gør det frygteligt ondt at høre, at Jesus hader dig. De ved, hvem Gud og Jesus er, men de vil skade børn for at skade Jesus."

"Man havde ikke noget valg. Straffen var frygtelig, hvis man ikke adlød," siger Hope. Hun nævner, at børnene skulle vælge mellem electrochok-tortur og voldtægt som straf for den mindste forseelse, fx det at trække vejret på en forkert måde.

Kirkerne var passive

Da Hope som voksen endelig kom fri og lærte Jesus at kende, spurgte hun ham, hvorfor hun ikke havde fået hjælp mange år tidligere. Men Herren fortalte, at han havde mindet mange om at gribe ind, men det var ikke sket. Nu peger Hope på de forvanskede tankemønstre, der typisk ligger bag kirkernes passivitet: Overgrebsmændene kan nemlig være meget legalistiske og kræve alle regler i kirken overholdt. Og hvis der ytres noget om, at magtfulde folk fx har misbrugt børn, vil de appellere til kristne dyder som barmhjertighed og hensyntagen - men det kommer vel at mærke ikke ofrene til gode, kun overgriberne.

"Herren fortæller mig, at kirken skal vide besked, og vi har så mange våben til den åndelige krig," understreger Hope Beryl-Green, der er en meget aktiv fortaler for de misbrugtes sag gennem sine bøger, foredrag og politiske aktiviteter.

Bodil

Hope blev Epsteins slave som fem-årig. Nu hjælper hun andre ofre for menneskehandel med ordet om Guds nåde

"Fra barnsben blev jeg opdraget til at tro, at jeg var et monster, at jeg var en forfærdelig person, som Gud hadede. Men det er en djævelsk løgn og det værste misbrug, der findes," siger Hope Beryl-Green.

"Satan og dæmonerne hader Jesus på grund af den frihed, man modtager gennem hans død på korset, og den nåde, man oplever som kristen."

Det siger amerikanske Hope-Beryl Green, der er en Jeffrey Epstein-overlever.

Amerikanske Hope blev født ind i en slavetilværelse og oplevede misbrug gennem tre årtier, mens gerningsmændene fordrejede Bibelen for at fastholde hende i slaveriet. Men mødet med Guds nåde har sat hende fri, og hun kæmper nu for retfærdighed som kristen præst, mens hun opfordrer kirken til at åbne øjnene og redde andre ofre for misbrug og menneskehandel.

Overdraget til Epsteins misbrug og tankekontrol

I et interview med Premier Christian News fortalte Hope Beryl-Green, hvordan en åbenbaring gennem skaberværket førte hende ud på en rejse, hvor hun lærte Gud at kende som sin far og forstod sandheden om Jesus.

Allerede som femårig blev Hope "overdraget" til sexforbryderen Jeffrey Epstein, og hun kan ikke huske en tid, hvor hun ikke blev handlet. Derimod husker hun, at hun blev fløjet til forskellige steder rundt om i verden, herunder London. Somme tider var hun alene og låst inde i et værelse, og hun fik at vide, at hun kun ville blive lukket ud, hvis hun opførte sig ordentligt. Samtidig fik hun at vide, at alt misbruget var Guds vilje.

Løgne om Guds had og fordømmelse

Hope fortalte om den totale kontrol og hjernevask, hun var udsat for:

"De fortæller dig, hvad du skal tænke, hvornår du skal tænke, og hvordan du skal tænke. Meget af det var rettet mod Jesus, det fordrejede helt, hvem han er; det fordrejede bønner og skrifter, hvilket er virkelig djævelsk. Det er den værste form for misbrug, der findes.

Fra barnsben blev jeg opdraget til at tro, at jeg var et monster, at jeg var en forfærdelig person, som Gud hadede. Så hvis Gud hader dig, og Jesus hader dig, så fortjener du naturligvis det, du går igennem. Det er sådan, de kan holde dig inde i systemet."

Dæmonisk kontrol og legalisme

Hope Beryl-Green mener, at Satan og hans dæmoner gennem menneskehandlernes adfærd ville såre Jesus, fordi de kender til hans magt:

"De kender faktisk Skriften bedre end mange kristne. Satan og dæmonerne er legalistiske, og det handler om at gøre det rigtige og være god nok. De hader Jesus på grund af den frihed, man modtager gennem hans død på korset, og den nåde, man oplever som kristen. De går efter børn på grund af deres uskyld og Guds hjerte for børn.

Men når Jesus har sat mig fri, så ønsker jeg ikke at gøre det onde. Der skal ikke være fokus på synden, men på Jesus og det, han gjorde på korset."

Epstein-filerne, som er blevet frigivet af det amerikanske justitsministerium i løbet af det seneste år, nævner både Jesus, skrifterne og "bibelstudier" i forbindelse med misbruget. Blandt andet har Epstein talt hånligt om en "uoplyst person", et ungt offer, "som sagde, at hun følte Guds [sic] nærvær ved siden af sig, da hun lå i sengen. Hun ved, at Jesus våger over hende, og at han hjalp med at redde hendes liv".

Skaberværket gav håb

For Hope Beryl-Green blev Guds sande natur endelig afsløret, da hun blev sat fri: "Jeg så en gul blomst og en gul sommerfugl. I det øjeblik gav Herren mig virkelig håb om, at der kunne være noget andet for mig. Alle har brug for håb for at overleve traumer eller hvad de nu går igennem - håb om, at noget kan blive bedre."

"Ligesom Skriften siger, skal selv stenene råbe [Luk. 19,40]. Så han brugte sin skabelse, fordi jeg ikke havde noget menneske, der kunne give mig nogen form for håb. Han brugte sin skabelse til at vise mig, at der var noget andet end det, de fortalte mig om, hvem han er."

Et budskab til kirken

Efter 31 års mareridt slap Hope Beryl-Green fri fra slaveriet og misbruget, og hun har nu et meget vigtigt budskab til kirkerne. Hun fortalte Premier, at kirkerne skal være på vagt over for menneskehandlere og misbrugere, der forsøger at "infiltrere" kirker med legalistisk tænkning.

Oprindeligt havde hun et navn, som menneskehandlerne bevidst forvanskede til "Demon". Som voksen, da hun omsider var kommet ud af slaveriet og var blevet kristen, tog hun fornavnet Hope (håb). Efternavnet Beryl-Green er sammensat af navnet på en ædelsten og ægtemandens efternavn. Foto: Facebook

Støttegruppe for Mohamed Al Fayed's ofre

Der er nemlig en reel fare for, at kristne viser misforstået hensyn til misbrugerne og dermed overser deres ofre.

Nu kæmper Beryl-Green for retfærdighed og for at udruste kristne til at hjælpe ofre med helingsprocessen. I begyndelsen af september lancerede hun STAND-gruppen med tidligere ofre for forretningsmanden Mohamed Al Fayed, der blandt andet er blevet beskyldt for voldtægter og menneskehandel. Under en parlamentarisk rundbordsdiskussion i Westminster opfordrede hun til stærkere handling mod menneskehandel og udnyttelse.

Kirkernes ansvar

Hope Beryl-Green mener, at kirkerne bør bede om visdom til at hjælpe ofre for moderne slaveri i deres kontekst. Det kan fx dreje sig om at tilbyde trygge opholdssteder eller muligheder for at "helbrede krop, sjæl og ånd"; lytte til de overlevendes historier og tilbyde træning, for at flere bliver rustet til at hjælpe overlevende med at finde heling for deres traumer.

Ofrene for misbrug kan finde det "meget skræmmende at træde frem i et kirkemiljø", især hvis deres tro blev forvrænget under misbruget. Men Epstein-overleveren beder dem vise både frimodighed og åbenhed.

"Lad Herren forbinde dig med de rigtige mennesker og forstå, at du ikke er alene på denne rejse," opfordrer Hope Beryl-Green.

Bodil

I sin nye bog 'From Hell to Hope' fortæller Hope Beryl-Green om et langt livs rædsler med tankekontrol og sexslaveri fra sin tidlige barndom. Hun udholdt det levende helvede i 31 år. Men så greb Jesus ind, og hendes himmelske far afslørede bedraget, helede hendes brudte identitet og lærte hende at håbe igen. Nu kæmper hun imod trafficking blandt andet ved at lære kristne kirker, hvad der foregår i det skjulte - og hvad kirkerne kan gøre for at redde de undertrykte.

Pastor Ezra Jin:

Ord fra Gud holdt mig oppe gennem 266 dage i en kinesisk celle

"Du havde kastet mig i dybet, i havets skød, strømmene omgav mig, alle dine brændinger og bølger skyllede hen over mig."

Sådan husker vi profeten Jonas' klage fra havdyrets bug. Men profeten udtrykker også tillid til, at Herren vil udfri ham. Og pastor Jin Ezra fra Zion Church i Beijing oplevede at få ord direkte fra Gud, mens han sad fængslet uden sin bibel.

"Det var disse Gud-givne ord, der holdt mig oppe i 266 dage i en kinesisk celle," fortæller pastor Jin Ezra. Han blev frigivet på USA's uafhængighedsdag efter en større diplomatisk indsats. Mange har også – i forbindelse med Xi's nylige besøg i USA – presset på for at få andre kirkeledere frigivet, men det er endnu ikke sket.

Jeg skal atter se dit hellige tempel

I oktober 2025 blev Jin Ezra og mere end 20 andre ledere fra Zion Church anholdt i en stor razzia mod uregistrerede kirker. Kirkelederne blev tilbageholdt under elendige forhold i Beihai nr. 2-fængslet i den sydkinesiske provins Guangxi. Men her blev pastor Jin mindet om nogle af Jonas' ord, der udtrykker tillid til Gud.

"Jeg er drevet bort fra dit åsyn; men jeg skal atter se dit hellige tempel." Pastor Jin sagde, at Herren gav ham disse ord allerede på den første dag af hans fængsling sidste år. Dengang vidste ingen, at fængslingen skulle vare 266 dage og påkalde sig international opmærksomhed.

Kaldet til at lide

Under et nyligt interview med The Christian Post talte grundlæggeren af et af de største uregistrerede "huskirke"-netværk i Kina om sin tro, lidelsens teologi og de forfulgte kristnes situation. Han talte også om de otte kirkeledere fra Zion Church, der stadig er tilbageholdt.

"Det er kun, når man udsættes for forfølgelse for retfærdighedens skyld eller lider for Kristi navn, at man oplever de sande velsignelser, som Herren har lovet," sagde han gennem sin datter, Grace Jin Drexel, der fungerede som tolk under interviewet.

Den 10. oktober 2025 omringede politiet Jins hjem i havnebyen Beihai, hvortil han var flyttet fra Beijing efter årevis med stigende pres fra embedsmænd i Det Kinesiske Kommunistparti (KKP). Partiet havde bl.a. lukket kirken i 2018, fordi lederne nægtede at installere kameraer til ansigtsgenkendelse.

Mens pastor Jin spiste aftensmad med sin ældre svigermor, stormede myndighederne ind, konfiskerede hans elektronik og tog ham i forvaring.

Hårdhændet razzia

Selvom KKP længe havde chikaneret dem, oplevede kirkelederne, at de blev udsat for en usædvanlig hårdhændet behandling denne gang. Zion Church var vokset til et netværk med tusindvis af medlemmer, siden pastor Jin grundlagde den i 2007. Nu blev næsten 30 præster og medlemmer i mere end ti byer tilbageholdt i det, som observatører har kaldt Kinas største koordinerede aktion mod en huskirke i mere end 40 år.

"Vi har haft gentagne anholdelser hist og her næsten hver anden uge, hvor forskellige kirkemedlemmer og ledere er blevet tilbageholdt og afhørt, men de er blevet løsladt bagefter. Dette var første gang, at det var en anholdelse i så stor skala og muligvis en af de mest omfattende i Kina i de senere år," sagde Jin.

Ulovlig forretningsdrift

Præsten blev anklaget for "ulovlig brug af informationsnetværk" og senere for "ulovlig forretningsdrift" og blev spærret inde sammen med snesevis af andre fanger i en overfyldt celle. Nogle udviklede sår og forstoppelse, mens de tilbragte deres dage siddende på hårde bænke. De måtte kun stå op efter at have løftet en hånd for at bede om tilladelse. Nætterne blev tilbragt i urolig søvn på gulvmåtter eller på en stor fælles platformseng.

Jin, der i starten frygtede en dom på op til 15 år, fortalte CP, at han og de andre kirkeledere i fængslet ofte spurgte sig selv, hvorfor de skulle lide så meget.

"Hvis det ikke havde været for vores tro, kunne vi ikke have udholdt en sådan lidelse," sagde han. "Men i sidste ende gav denne oplevelse os en dybere indsigt i det bibelske perspektiv på lidelse."

Særlige 'Gud-givne ord'

Pastor Jin fik først lov til at modtage en bibel efter to måneders forløb efter pres fra sine advokater. I starten måtte han nøjes med at stole på hukommelsen under sin tavse bøn til Gud.

"Jeg er drevet bort fra dit åsyn; men jeg skal atter se dit hellige tempel." Denne oversættelse af profeten Jonas' bøn oplevede pastor Jin at få fra Gud under sit lange fængselsophold. Foto: China Cange

"Da vi kom ind i detentionscentret, var den allerførste advarsel, de gav os, at vi ikke måtte prædike evangeliet for andre. Og så var hver eneste time af døgnets 24 timer fuldt planlagt," sagde han.

"Derfor var der ingen mulighed for at bede højt; man kunne kun bede i stilhed i sit hjerte. Det var heller ikke muligt at deltage i gudstjenester. I starten var der ingen bibler, så man måtte stole på sin hukommelse og meditere over Skriftens ord."

Under disse barske omstændigheder indså Jin, at han var nødt til at holde fast i sin tro. Han bad Herren om at tale til ham og minde ham om de afsnit af Skriften, som han skulle overveje.

"Heldigvis sørgede Gud for sit ord uge efter uge," sagde han og bemærkede, at det første vers, han modtog, var ordet om Jonas' lidelse og hans håb om udfrielse fra Jonas 2,4.

"Denne slags ord – det vi kalder 'ord udøst af Gud' – er meget anderledes end den måde, vi normalt læser Bibelen på. Normalt vil vi læse Bibelen med analyse og meditation. Men disse Gud-givne ord er ofte uventede, ting, man ikke havde tænkt på," sagde han. "Nogle gange tager det endda flere dage at holde fast i dem og tænke dem igennem, før man kan skelne, hvad Guds vilje er. Og de har en tendens til at være både specifikke og målrettede."

Samtidig grublede Jin over, hvad han skulle lære af Jonas. For profetens ubehagelige situation havde været konsekvensen af hans egen ulydighed ved at forsøge at flygte fra Gud.

Og pastor Jin måtte spørge Gud: Er der noget i mit liv, som jeg skal omvende mig fra? Men så huskede han, at Jonas' råb også var et udtryk for tro under vanskelige omstændigheder.

"Dette er også et vers om beslutsomhed, uanset hvad, der sker. Så jeg sagde: Herre, jeg vil se hen til dig," fortalte han.

Hold fast i Guds nåde

Jin sagde, at det er afgørende for enhver kristen at overveje, om de lider for Kristi skyld eller ej. Og det er vigtigt, at kristne holder fast ved Gud midt i smerten.

"Det er en særlig vigtig sondring, om vi lider på grund af vores egne synder eller for Kristi navns skyld. Dette er afgørende," sagde han og tilføjede, at lidelse har en rensende effekt for den kristne, der lader sig lede til omvendelse fra det, der er imod Guds vilje.

Men det vigtigste er at holde fast i Guds barmhjertighed og nåde, ellers bliver det bare "en negativ lidelse og en forbandet oplevelse", sagde han.

Jin havde oplevet Herrens særlige nærvær mange gange i fængslet. Han talte også som Paulus om at lide for andres skyld. "Den nåde, man oplever undervejs, renser på en måde kirken og opmuntrer den," sagde han.

Lidelsen kan også lede den kristne til en større nærhed med Herren, ligesom de bibelske personer Jonas og Josef oplevede det – og kunne se det i bakspejlet.

Mirakuløs redning

Pastor Jin havde troet, at han skulle for retten, da myndighederne hentede ham fra cellen og førte ham ind i en varevogn den 3. juli. Men i stedet kørte de ham til lufthavnen og fløj ham til Los Angeles, hvor han blev genforenet med sin familie. Det skete mindre end to måneder efter, at præsident Donald Trump havde talt om hans situation med den kinesiske præsident Xi Jinping.

I USA så han sine familiemedlemmer for første gang i årevis og mødte sit nye barnebarn, babyen Ezra. Det var "en mirakuløs redning", ligesom Jonas oplevede det, siger pastor Jin.

"Folk i Kina, der går igennem vanskeligheder, er særligt opmuntrede, fordi de har set, hvad jeg gik igennem," fastslog Jin, der nu presser på for at få løsladt de otte Zion Church-ledere.

Bodil

Over 500 mio. kristne i 33 lande har dårlig adgang til Bibelen

Mere end 500 millioner kristne verden over oplever restriktioner, der gør adgangen til Bibelen vanskelig. Over 125 millioner kristne har ikke adgang til Bibelen, selvom de ønsker den. Dette afsløres i Bibeladgangslisten 2026, som netop er blevet offentliggjort for anden gang.

Det skriver det hollandske nyhedsmedie Cvandaag.

Gennem undersøgelser i 106 lande er det blevet kortlagt, hvor adgangen til Bibelen er under mest pres, og hvilke faktorer, der spiller en rolle, såsom forfølgelse, fattigdom, utilstrækkelig infrastruktur og digitale begrænsninger.

Bibeladgangslisten er et initiativ fra Bible Access Initiative, et internationalt partnerskab af organisationer, der er engagerede i adgang til Bibelen. Fra Holland er Bible League Netherlands, Frontlinie og SDOK involveret i forskningen.

Bibelen er meget vigtig i områder med forfølgelse og lidelse, mener direktør Jan Stoorvogel. Foto: Frontlinie

Tre centrale resultater:

- Mere end 550 millioner kristne i 33 lande står over for socioøkonomiske barrierer som fattigdom, utilstrækkelig infrastruktur, begrænset adgang til elektricitet og internet samt lav læsefærdighed. Det anslås, at omkring 82 millioner kristne i disse lande ikke har en bibel.

Mere end 500 millioner kristne er begrænset i deres adgang til Bibelen af regeringsforanstaltninger, ekstremistisk vold og socialt pres fra familie og samfund. For mere end 250 millioner af dem er adgangen til Bibelen meget vanskelig.

- Det anslås, at mere end 400 millioner kristne i 42 lande ikke har internetadgang, mens online adgang til Bibelen er usikker eller forbudt for 277 millioner kristne i 48 lande.

Lande i top fem vedr. restriktioner og mangler

- I nogle lande er der manglende adgang til Bibelen på grund af forfølgelse, lovgivning, vold og socialt pres, fattigdom, analfabetisme og begrænset infrastruktur, elektricitet og internetadgang.

Top 5 for lande med bibelrestriktioner er:

Afghanistan, Yemen, Somalia, Nordkorea og Eritrea.

Samtidig har over 125 millioner kristne i 81 lande verden over ingen adgang til Bibelen.

Top 5 lande med mangel på bibler er:

DR Congo, Etiopien, Nigeria, Indien og Uganda.

Tilgængelighed i sprog og format betyder dog ikke automatisk adgang til Bibelen, understreger ledere fra de hollandske organisationer bag undersøgelsen.

Jan Stoorvogel, direktør for Frontlinie, udtaler: "Jeg bliver altid bevæget af Bibelens indflydelse i områder, hvor der er forfølgelse og lidelse. En kvinde fra Centralasien vidnede om, at hun var kommet til tro, men at hun derfor blev udstødt af sin mand og familie. Som følge heraf var hun ved at opgive troen. Men en lydbibel hjalp hende med at søge Gud igen og møde ham. Nu ser hendes familie, hvor velsignet hun er. Hvor vidunderligt ville det ikke være, hvis alle kristne i disse områder havde deres egen bibel?"

Rick van Heusden, direktør for Bible League Netherlands, siger om vanskelighederne med adgang til bibler: "Hvis du ikke kan læse, ikke har elektricitet eller internetadgang, er i fare eller simpelthen ikke kan finde en on-line bibel, kan der være adgang til Bibelen på papir, men i praksis forbliver Bibelen uden for rækkevidde. Forskellen mellem tilgængelighed og faktisk adgang fortjener meget mere opmærksomhed, så Guds ord rent faktisk falder i hænderne på de mennesker, der længes efter den."

Om de politiske og religiøse restriktioner udtaler André van Grol, administrerende direktør for SDOK: "Ud over at der er stor mangel i forskellige lande verden over, er Bibelen en strengt forbudt bog i et stort antal lande. Besiddelse af den kan resultere i mange års fængsel. På trods af dette er hungeren efter Guds ord stor, og som SDOK spreder vi Guds ord netop i disse lande."

Bodil

Serie:
Kald og lydighed

Hvordan kan man høre Gud kalde i dag - i en verden med flere tilbud og mere støj end måske nogensinde før? Og hvis man hører Gud kalde, hvordan kan man så følge det - uden at komme på afveje?

Udfordringen bringer en række interviews med mennesker, der har fundet eller stadig leder efter deres kald. Dette er fjerde artikel i serien.

Kunsthistoriker fandt sit kald i dybet: Det handler om nærvær og omhu i hvert øjeblik

Line Marschner troede i mange år, at hendes kald var at arbejde med kunsthistorie. Nu ved hun, at kaldet er dybere end det. Det handler om at skue i dybden og stille sig i lyset, hvor alt, hvad man gør, kan gøres nærværende og med kærlighed.

Af Malene Fenger-Grøndahl

En dag for et par år siden var Line Marschner på arbejde som kirketjener i Vor Frue Kirke i København. Hun var ansat i et barselsvikariat, som hun havde taget, fordi hun havde brug for en pause og et job, som ikke krævede så meget mental og intellektuel energi af hende, som hendes hidtidige arbejdsopgaver havde gjort.

"Jeg var et sted i livet, hvor jeg kunne mærke, at jeg nok skulle noget nyt. Jeg mærkede en længsel, men kunne ikke helt finde ud af, om længslen gik i retning af et nyt felt inden for mit fag, kunsthistorien, eller i retning af noget uden for mit fag," fortæller hun.

Line Marschner fandt hurtigt ud af, at arbejdet som kirketjener gav hende mulighed for at være en del af et arbejdsfællesskab med mange fagligheder og mange meget dygtige kollegaer. Der var organister, præster, musikere og kirketjenere, som hver især gjorde deres bedste og var ypperlige inden for deres felt.

"Det var fantastisk at møde mennesker, der hver på deres område var lige så dedikerede og nørdede, som jeg altid har været inden for mit felt," siger hun.

Selv havde hun en lang karriere bag sig som kunsthistoriker med speciale i bl.a. kirkearkitektur og kirkekunst, og hun var en anerkendt foredragsholder, formidler og konsulent inden for sit område. Det er udfoldelsesområder, som hun ikke er færdig med, men hun har erfaret, at der er andre veje, hvor hun i lige så høj grad kan udfolde sine åndskræfter og sit kald.

Hun har altid elsket sit fag og følt sig fuldstændig på rette hylde, og da hun blev ansat i Københavns Domkirke, var det ikke, fordi hun ønskede at forlade sit fag. Men noget trak i hende, og derfor stod hun den dag for et par år siden i domkirken og skulle i gang med dagens opgaver. På to do-listen var bl.a. rengøring af toiletterne, så det gav hun sig i kast med.

"Jeg havde så småt opdaget, hvordan de arbejdsopgaver, der kan synes ensformige og meningsløse, kan blive en øvelse i nærvær. Når jeg skulle vaske gulvet, kunne jeg stå med kosten og kluden og vælge, om jeg ville fokusere vandret eller lodret. Jeg kunne enten tænke vandret: Det her gulv skal vaskes, og det tager det meste af dagen, og når jeg er færdig, kommer der nogle konfirmander eller en flok turister, og så er det beskidt igen, og ingen kan se, hvad jeg har udrettet," siger hun.

"Eller jeg kunne tænke lodret: Jeg kan være nærværende og ligesom træde ind i en lyssøjle og vide, at jeg gør noget, som skal gøres. Og så bliver det hele fuldstændig glimtende meningsfuldt. Jeg laver noget, som er usynligt, medmindre det ikke bliver gjort, og derfor er jeg netop fri for at gøre det til et egoprojekt. Jeg skal bare finde lyset, og så bliver det en fest," uddyber hun.

Rengøring og åbenbaring

Den dag oplevede Line Marschner, at lyset kom til hende på en uventet måde - midt i det, som bestemt ikke umiddelbart var fuldt af lys og mening. Hun trådte ind på et af toiletterne og opdagede, at en person, formodentlig en hjemløs, havde efterladt toilettet indsmurt i afføring. Hun tog handsker, klud og børste og gik i gang med rengøringen, for opgaven skulle jo gøres. Mens hun skrubbede løs, fik hun øje på spor af, at den uheldige person - noget ubehjælpsomt - havde forsøgt at gøre rent efter sig selv, og det åbnede noget i hende.

"Det var en lille åbenbaringsoplevelse, hvor jeg i et øjeblik ikke så med væmmelse på afføringen, men så dybere - som om jeg lånte Guds øjne for et øjeblik og dermed kunne se et andet menneskes bestræbelse, hvor ringe den end var, og vide, at den er fuldt så værdifuld som enhver af vores andres bestræbelser," siger hun.

Hun opfatter oplevelsen på toilettet som en form for kulminationspunkt i en proces, hvor hun er blevet frisat fra at identificere sig totalt med et fagområde.

"Jeg forstod, at kan mit blik - eller rettere Guds blik i mit - finde lyset i afføring, af alle ting, kan jeg finde lyset hvor som helst - og så er jeg fri," uddyber Line Marschner.

Hun har med andre ord erfaret, at hendes kald ikke er bundet til kunsthistoriefaget, men til en dybere impuls, der ligger nedenunder faglige og professionelle grænser og også nedenunder det, der kan vurderes som præstationer.

"Alting handler om at se dybere og om at gøre sig umage med det, vi står midt i. Der ligger en kæmpe, grundlæggende åndelig øvelse i at være nærværende, hvor man er, og forvandle det, man står midt i, til lys. Det handler for mig om at se dybere end bare overfladen," siger hun.

Netop det at se dybere, at skue i dybden og se det, som det overfladiske skjuler, eller som et kunstværk peger på uden for sig selv, er det, der har fascineret - og stadig fascinerer - Line Marschner ved kunst og arkitektur. Det var derfor, hun begyndte at læse kunsthistorie, og det er derfor, hun stadig elsker sit fag og kan blive helt lykkelig af at se på kunst og på arkitektur.

"Jeg har altid været meget visuelt orienteret og har altid tegnet meget. Så da jeg var færdig med gymnasiet, foreslog min mor mig at kigge nærmere på kunsthistorie. Men det afviste jeg blankt, for jeg syntes ikke, at det ringede nogen klokker hos mig. I stedet tog jeg tre sabbatår," fortæller Line Marschner.

Kirkeklokker og kunsthistorie

I løbet af sit tredje sabbatår flyttede hun til Paris, hvor hun i en periode boede i en lille, kold lejlighed. Kulden resulterede i en lungebetændelse, og i juleferien tog hun hjem til sine forældre for at komme sig. Mens hun lå der med lungebetændelse, kom hendes mor og satte sig på sengekanten og foreslog igen kunsthistorie som en mulighed, og denne gang nævnte hun, at der vist som en del af studierne også var noget praksis, bl.a. med at tegne.

"Med ét vidste jeg, at det var det, jeg skulle. Jeg hørte kirkeklokker for mit øre, så man kan sige, at det var et meget konkret billede på at blive kaldet ind i noget. Sådan tænkte jeg ikke om det dengang, jeg vidste bare, at jeg havde fundet mit fag," siger Line Marschner.

Hun søgte ind på studiet, blev optaget og gik i gang med at fordybe sig i former, farver, motiver, symboler og historie inden for kunsten. Hun var vild med det hele og tvivlede ikke et sekund på, at hun var på rette vej, selv om hun i begyndelsen godt kunne mærke, at hun ikke var vokset op med noget indgående kendskab til kunst.

"Jeg vidste ind til benet, at det var min verden, og jeg elskede det hele. Men især blev jeg draget af den kristne billedkunst, fordi jeg hurtigt fornemmede, at den kristne billedkunst i udtalt grad altid peger ud over sig selv - ned i dybet og ud i det uendelige og gådefulde, som jeg i dag vil kalde Gud, men som jeg dengang mest tænkte på som det uudgrunde-

lige," siger hun.

Hun fornemmede, at hun særligt i kristen billedkunst fik mulighed at for skue i dybden og se mere end det, mennesket umiddelbart kan sige sig selv.

"Den kristne billedkunst inviterer jo altid til at se mere i det sete end det umiddelbare. En fisk er et symbol på noget andet og mere, og løverne på en døbefont peger ind i en kraft. Den kristne billedkunst er én stor pegen ud over sig selv, og jeg fornemmede, at derude var noget, vi mennesker aldrig kan komme til bunds i - i hvert fald ikke i denne verden," siger hun.

Line Marschner begyndte med tiden at beskæftige sig med moderne arkitektur og blev især optaget af kirkearkitekturen.

"Jeg er betaget af, hvordan vi som mennesket, via kunst og arkitektur, strækker os ud over grænserne for vores forstand. Vi kan skabe sublime rum og billeder, som peger ud i det store, og samtidig er det så hjælpeløst, for det er jo bare pigmenter og lærred og mursten og mørtel. Det stoflige er så begrænset og alligevel så rigt. Vi stykker tingene sammen og danner små pile ud mod det uforståelige," siger hun.

Skaberens stemme i skoven ved Sorø

Line Marschner er vokset op med forældre, der var åndeligt søgende og eksperimenterede og gav hende en fornemmelse af både kirkens og andre åndelige traditioners potentiale. Og hun har selv, siden hun var 13 år, haft en række stærke erfaringer af lys og gudsnærvær. En af disse episoder fandt sted for omkring fem år siden.

"En morgen, hvor jeg gik min sædvanlig meditative tur gennem skoven ved Sorø, hvor jeg bor, var jeg optaget af mit ophav: Hvad gik forud for mit fysiske liv, skabt af mine forældre? Hvor er min gnist opstået henne, og hvem var til stede, da jeg blev hevet ud af ursuppen? I ét forsvandt min identitetsfornemmelse, og jeg oplevede et eksistentielt tomrum – som at være i et sort rum ude mellem stjernerne. Det enorme tomrum vibrerede, og jeg kunne fysisk ikke få luft. Men midt i fortvivlelsen samlede der sig det mest intensive kærlighedsnærvær omkring mig - sammen med et gyldent lys - og en stor stemme lød inden i mig: 'Det var jeg'."

Line Marschner var ikke i tvivl om, at det var sin skabers stemme, hun hørte, og øjeblikket var så intenst, at hun til enhver tid kan forbinde sig med det. Det giver hende en enorm glæde og tryghed - og samtidig en følelse af forpligtelse.

"Jeg ved, at jeg er skabt ud af lys og kærlighed, og det er alle andre skabninger også. Det er min pligt prøve at skabe så meget lys som muligt hver dag," siger hun.

Det gør hun i dag som gift og mor til tre børn og som sekretariatsleder i Vor Frue Kirke i København. Efter et halvt år som kirketjener blev hun tilbudt at træde ind som konstitueret i stillingen som sekretariatschef, og siden er hun blevet fastansat i stillingen.

"Jeg opdagede, at ledelse handler meget om at understøtte og på en eller anden måde lægge til rette, så andre kan folde det ud, de er kaldet til. Så vi ikke løber sur i alle de praktikaliteter, som virkelig fylder meget, men har mulighed for at se dybden og meningen i vores arbejde og danne fællesskaber omkring det at udfolde vores vuggegaver," siger hun.

Vuggegaver

Line Marschner tror på, at vi alle er født med evner og muligheder, som er givet os af Gud. Vuggegaver kalder hun dem. Hun oplever, at hendes egen vuggegave knytter sig til synssansen.

"Allerede som barn opdagede jeg, at hvis jeg var ked af det, kunne jeg se på et blad eller få øje på noget lys, og så lettede tristheden. Jeg blev klar over, at det var en ressource, som jeg kunne bruge," siger hun.

Hun troede i mange år, at hun alene skulle udfolde denne evne til at se ind bag ved og ned under ting og finde lyset og dybden inden for kunsthistoriefaget.

"Men nu har jeg fornemmelsen af, at jeg lever mit kald - og er intakt til stede i mit kunsthistoriefag - midt i mit arbejde som sekretariatsleder og i mit liv i øvrigt. Indholdet på skrivebordet er et andet, men kaldet til at se dybt i tingene udfolder jeg i lige så høj grad her, som jeg gjorde i mit tidligere job," siger hun.

Hun mener, at det kald fra Gud, som vi alle har, er karakteriseret ved en impuls og en glæde ved det, man gør, som ligger dybere end det enkelte fag og også er uafhængigt af, om man præsterer bestemte resultater.

"Selvfølgelig er det godt, at vi skaber noget flot og laver resultater, men det afgørende er den impuls, der får os til at søge efter at gøre det. Kaldet handler om det lys, vi kan bringe ind i verden, og det lys, vi kan kalde frem i andre, og det kan vi også gøre de dage, hvor vi ikke lykkes i snæver faglig forstand," siger hun.

Walk the talk

Som leder er hun optaget af, hvordan hun kan understøtte, at alle kollegaerne har denne fornemmelse af at handle ud fra noget dybere end de konkrete opgavers nødvendighed. At de oplever at folde deres vuggegaver ud og bringe noget ind i fællesskabet, som bliver værdsat for andet og mere end resultaterne. Hun mener også, at kirken skal forsøge at gøre det i hele sit virke.

"I kirken har vi masser af ord for, hvordan vi altid allerede er elsket, men spørgsmålet er: Kan vi walk the talk? Viser vi i handling, hvad vi siger? Både i den måde, vi er sammen på som medarbejdere, og i den måde, vi møder mennesker på?" spørger hun.

Som eksempel nævner hun, at hun har dyb respekt for den måde, hendes kirketjenerkolleger kan sætte grænser uden at gå på kompromis med den enkeltes værdighed, fx når der kommer larmende turister ind i domkirken, eller en person kommer ind og sætter sig med en øl, som han eller hun spilder ud over en kirkebænk.

"Mine kollegaer møder folk på en fantastisk måde med en intakt respekt, og det er noget, jeg håber, at vi kan gøre i alt, hvad vi gør, så folk kan mærke, at her må de komme og være dem, de er - med deres vuggegaver og de vilkår, livet har givet dem. Kirken står og falder på en måde med, om vi siger et og gør noget andet - eller om vi løbende kan udfolde og kvalificere det fantastiske budskab i kristendommen," siger hun.

Som leder og som mor er hun optaget af, hvordan vi som mennesker kan hjælpe hinanden med ikke at lægge al værdien i det, vi ser og gør på overfladen, men holde hinandens øjne på de dybere kilder til tingene.

"Frans af Assisi er et af mange lysende eksempler til inspiration. Han skrællede på en måde al det ydre af ved at leve i fattigdom, og dermed kunne han trænge ind til det sted i sig selv og andre, hvor vuggegaven fra Gud ligger gemt - og hvorfra vi kan handle, så vi bringer mere lys ind i verden. Så længe vi omgiver os med en masse, der støjer og dækker for vores nøgenhed, er det sværere at holde kontakt med den dybe kilde til livet," siger hun.

Hvor er du, når Gud ringer?

Denne kilde, som hun også kalder Guds stemme, kalder på os alle, mener hun. Spørgsmålet er, om vi kan og tør lytte.

"Det er svært at høre Guds stemme, når vi er viklet ind i alt muligt andet og er optaget af vores egne præstationer og af det, vi tror, at vi ved, at vi skal. Det kender jeg alt for godt," siger hun.

Hun håber, at børn og unge kan lære at se og lytte i dybden og finde det, der gør dem glade og giver dem mulighed for at bringe lys ind i verden. Uanset om de vælger at blive kunsthistorikere, gadefejere, præster eller fodboldspillere.

"Hvis vi er alt for optaget af de ydre veje, vi skal gå, kan vi misse det vigtigste. Vi risikerer at misse opringningen fra Gud, hvis vi ikke er hjemme, når telefonen ringer. Så jeg håber, at vores børn og unge kan få mulighed for at finde ud af, hvor den vægtelefon hænger i deres eget sind," siger hun.

Hun er selv dybt taknemlig for, at hun blev ledt ind i kunsthistoriefaget, men lige så taknemlig for, at hun fandt ud af, at hendes kald lå dybere end i selve faget.

"Jeg oplever, at jeg har fået en vuggegave, som jeg ikke vil spilde. Jeg vil nødig ligge på mit dødsleje og tænke, at jeg ikke gjorde brug af den. Ikke fordi jeg tror, at der så falder brænde ned fra Gud, men fordi jeg har lyst til at svare på den gave fra Gud," siger hun.

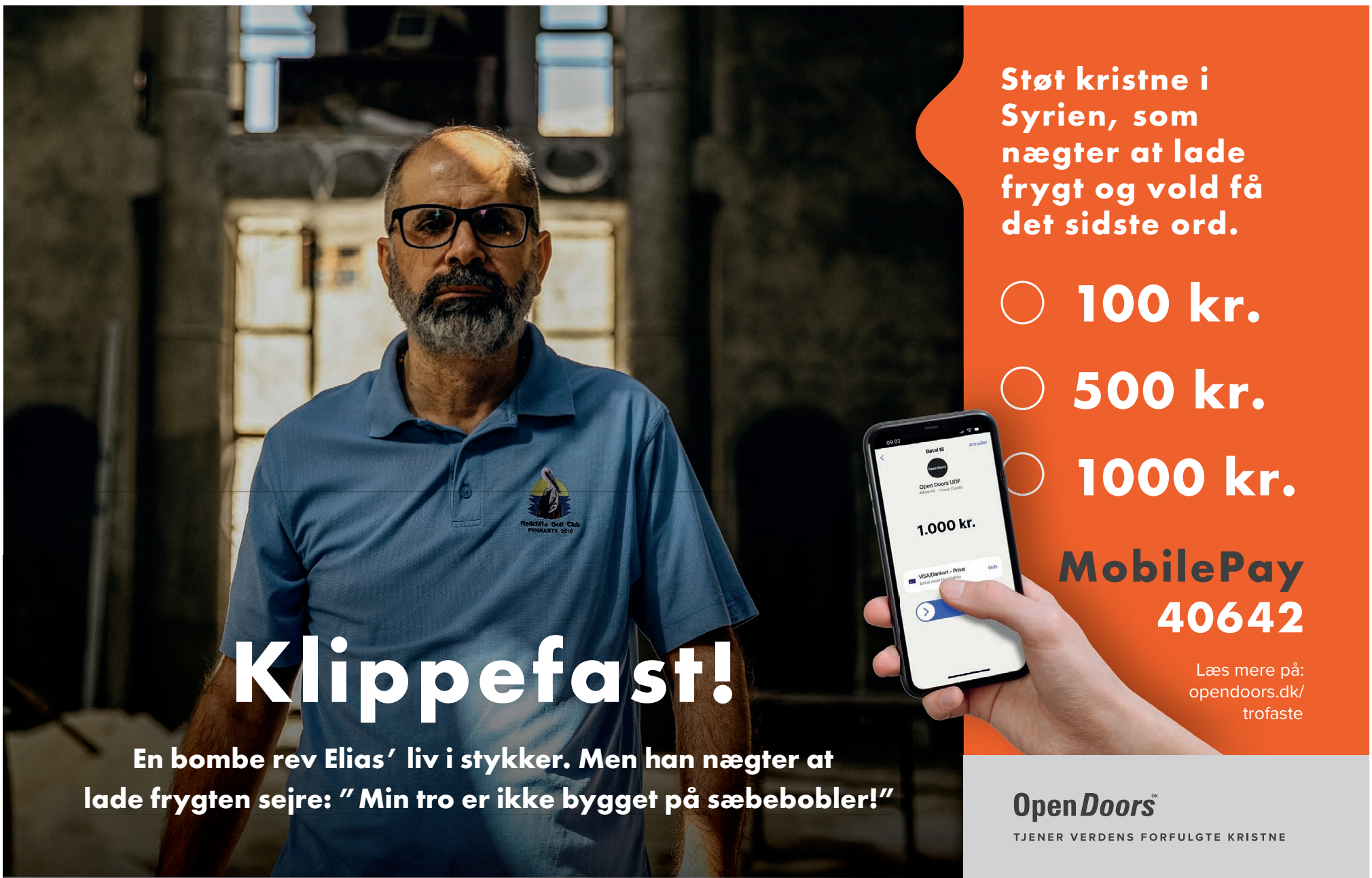

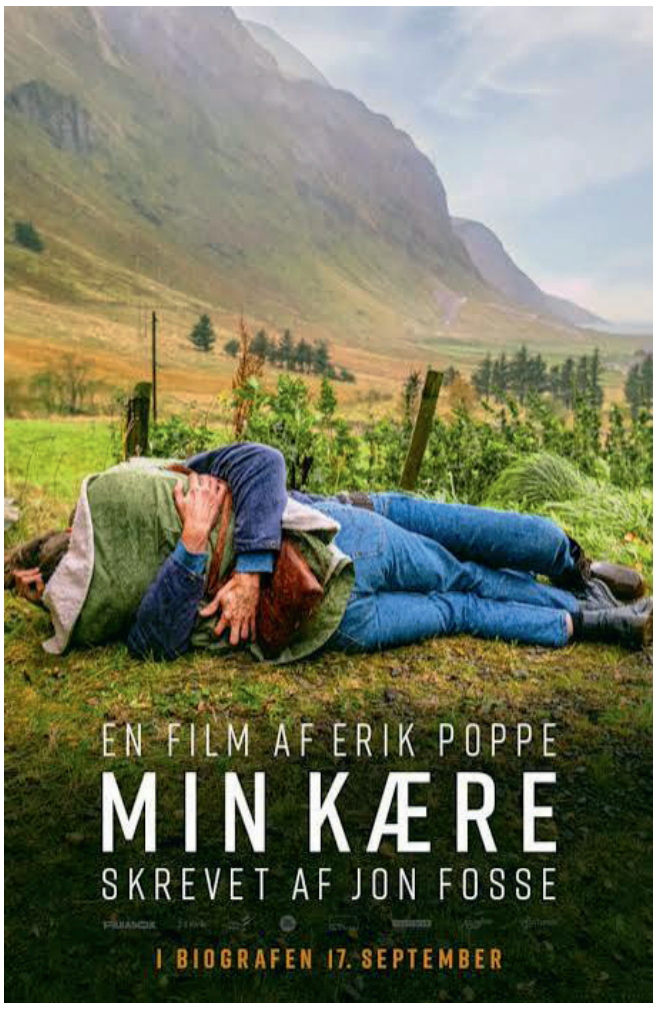

Manuskriptet til 'Min kære' er skrevet af nobelprisvinderen Jon Fosse og er hans første originale spillefilmsmanuskript.

Titel: Min kære - Genre: Kærlighed/romantik / Drama
Premiere: 17. september 2026
Spilletid:114 minutter - Aldersgrænse: 15 år
Sprog: Norsk - Instruktion: Erik Poppe, Norge 2026

Filmanmeldelse:

Intens norsk kærlighedsdrama med ganske få ord

Anmeldt af Henrik Højlund

Man skulle ikke tro, at det var muligt at lave en film med en meget intens historie med ganske få ord. Men det er lykkedes for den norske instruktør, Erik Poppe, som har lavet andre intense film med normal ordmængde, som fx Utøya 22. juli og Kongens valg.

I 'Min kære' møder en ung kvinde, Gerd, en ung mand, Asle, som en aften spiller med sit band i en bar.

De begynder at snakke sammen. Samtalen mellem dem er dæmpet, men forelskelsen banker hurtigt på, og snart kysser de hinanden. Og længe går der ikke, før de også har sex sammen, og kort efter melder graviditeten sig. De finder sammen i et hus ved en af Norges uendeligt mange ganske øde kyststrækninger, og deres samliv får meget af samme karakter - et stilfærdigt samliv, hvor der sker umådelig lidt.

I al ordløsheden opleves forholdet alligevel til at begynde med som meget intenst. Men med tiden løber det mere og mere ud i stilhed uden intensitet. Gerd savner mere og mere basal samtale. Hun spørger jævnligt Asle om det ene og det andet og får sjældent noget svar. Asles arbejde består i tre måneder ad gangen til søs. Gerd må klare sig alene med drengen, og med årene løber det mere og mere ud i ren tomhed.

Gerd får med tiden behov for mere normale menneskeforhold og ender efterhånden med at møde en mere jordnær mand, som hun begynder at få et forhold til. Og en dag samler hun alt i huset sammen og stikker afsted med drengen og den nye kæreste, mens Asle er til søs. Asle kommer hjem og finder huset tomt og begynder straks at søge efter sin søn og kone. Da han finder dem, får Gerd sagt til ham, at hun mange gange lå i sengen derhjemme, når han var borte, og havde lange samtaler med ham i sit hjerte. "Jeg kunne næsten mærke dig inde i mit hjerte," siger hun.

Historiens endepunkt er langt fra dramatisk. Den lander kun blindt og tomt, og det er efter min mening filmens svaghed midt i dens meget effektfulde, langsommelige stilhed og ro: Det er svært at få øje på, hvad den dybest set vil sige os. I så henseende havde jeg nok forestillet mig en tydeligere pointe fra ham, der står for manuskriptet, den norske nobelpristager, forfatteren Jon Fosse, som i øvrigt også har kristne rødder.

Selv fik jeg undervejs en mærkelig tanke, som jeg dog ikke tror er en skjult hensigt med filmen. Gerds konstante forsøg på at komme i samtaleberøring med Asle meldte sig pludselig i mit sind som det, man også kan løbe ind i i vores kærlighedsforhold til Gud. Gerd sagde det gentagne gange til Asle: Tal til mig, svar mig. Men oftest kom der intet fra ham. Sådan kan man have det med Gud – gennem alle tider. Som salmisten i Det Gamle Testamente kunne sige det:

Til dig, Herre, råber jeg,
min klippe, vær ikke døv for mig,
vær ikke tavs imod mig,
så jeg bliver som de, der gik i graven.
(Sal. 28, 1)

Men forskellen på kærlighedsforholdet til Gud og kærlighedsforholdet til et menneske er radikal. Mennesket ser jeg. Gud ser jeg ikke. Og derfor er det ikke mærkeligt, at følelsen af tavshed og tvivl kan melde sig.

Min sjæl tørster efter Gud,
den levende Gud.
Hvornår kan jeg komme
og se Guds ansigt?
(Sl 42,3)

Det er trosforholdets vilkår. Men det behøver slet ikke være menneskeforholdets vilkår.

Boganmeldelse:

Om at lodde dybderne i Luthers teologi

Anmeldt af Edith Theis-Nielsen

Den spændende bogtitel, som går ind i mystikkens verden, holder sig dog til kristen middelalder mystik, som det udfolder sig i Theologia Deutsch (TD), alias "Der Frankfurter" (oprindeligt 14.årh.) samt forholdet til senere mystikere. Det er et forskerværk baseret på omfattede research, som følge af nye trends i Luther forskningen, hvilket kalder på nyvurdering af Luthers teologi og mystikken.

Højlunds værk er fremragende, lærerig og meget pædagogisk med klar struktur, gode opsummeringer samt litteraturliste, sag- og personregister Men den læses bedst langsomt, sindigt med eftertanke evt. med noteren, så læseren fastholder kernepunkter. Værket er nuanceret med mange henvisninger til mystikere før og efter Luthers udgave af TD i 1518 og deres fortolkninger i relation til Luthers teologi, som det fremstår i flere af hans skrifter. Dem sammenholder Højlund med både TD og andre mystikere.

Mystikkens forståelse over tid

I kap. 5's konklusion fremgår det, at TD dvs. Frankfurteren, er et krævende værk for sine læsere på grund af sin åndelig-filosofiske form. Den danske oversættelse i "Frankfurteren – Efterfølgelse af Krist", udg. Svælg 2020 er en beton tung tekst, som jeg anmeldte her i bladet. Den udgave henviser Højlund også til og uddyber enkelte tyske begreber. Højlunds analyser bidrager til, at teksten åbner sig til glæde og gavn for læseren!

De første kapitler giver en god baggrund for, hvad bogens formål er, især også at forklare, hvad der skal forstås ved mystik, da det ikke er et entydigt begreb, en definition kan ikke beskrives abstrakt, men ud fra tekstmæssige sammenhænge (s 41). Først udlægger Højlund TD og hvem, der har påvirket Luthers forståelse, samt hvem, der mente hvad i forhold til Luther. Mystikken har udviklet sig over tid – også hos Luther. Læseren får som sidegevinst et dybere indblik i selve Luthers teologi, hvad enten den matcher helt eller delvis med andre mystikere/teologer før og senere end TD.

.

Luthersk teologi sammenholdt med mystikernes

Luther var oprindeligt munk i et kloster og derfor bekendt med ældre mystikere og meditation, hvilket har påvirket hans forståelse af teologiens dybder og gradvis fører ham frem til en udvidet forståelse af troen og teologiens centrale begreber. Ifølge Højlund har nogle misforstået dette og ment, at Luther gjorde op med mystikken, men i virkeligheden byggede han videre og udviklede den.

Om hvad mystik er og ikke er, refereres til både Augustin, nyplatonisme, Johannes Tauler, som er i tråd med Frankfurteren, så vel som senere mystikere/teologer. Højlund fremhæver, at Frankfurteren har en fremmedartet sprogbrug, hvilket gør det svært at trænge ind i. Der er få gennemgående temaer, men de tages op gang på gang med nye vinkler. Derfor vender Højlund også tilbage til de samme temaer og uddyber dels TDs forståelse, dels hvordan både Luther og andre har forstået det. Det hjælper læseren til at gribe om essensen.

Mystikkens temaer og troen

Flere vigtige temaer går igen, fx afklædthed og mørke, for det er her, det sker – menneskets genoprettelse med Gud!

Et centralt tema i bogen er, at selv om Luther har været stærkt påvirket af Frankfurteren, Johannes Tauler og lignende, har han villet gøre op med menneskers gerningsretfærdighed på den ene side og ensom kontemplation på den anden side. Midt imellem er "afklædthed" og "mørke" – det er her, hvor jeg-heden må afklædes, hvor synd erkendes, og hvor Ordet (Bibelen) kan komme til, og hvor et menneske lader sig forvandle snarere end selv gør det i egen kraft. Og det er i mødet med livets trængsler og hverdag, at det bliver muligt at møde Gud - og Jesus som formidler - baseret på Guds pagter med menneskeheden ifølge GT.

Meget af bogen er en grundig gennemgang af Luthers skrifter, han var mere mystiker end forventet, men læs selv!

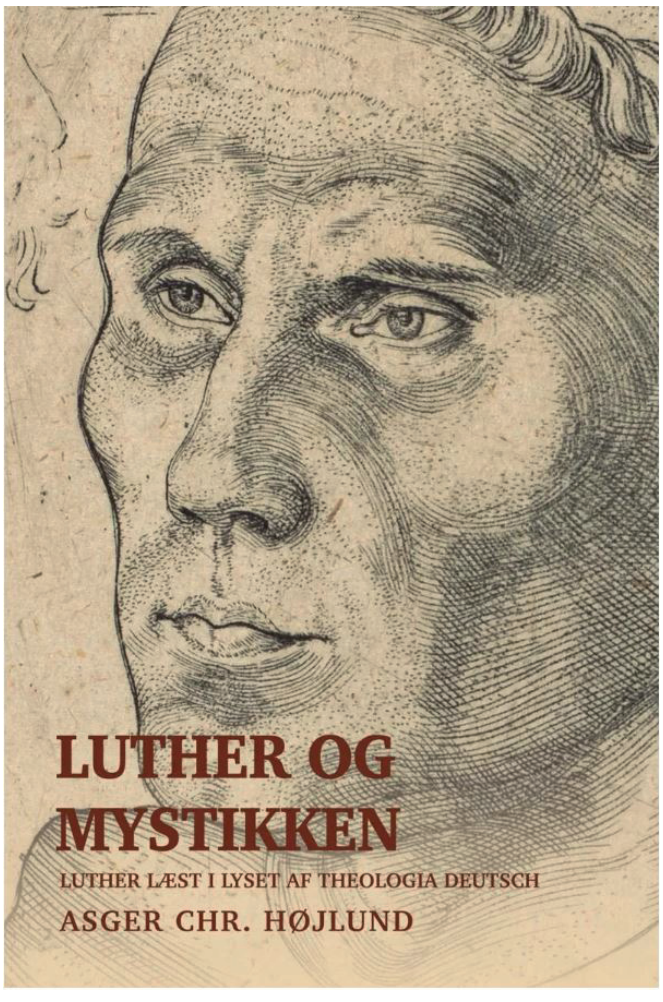

Asger Chr. Højlund: Luthers forhold til mystikken – Luther læst i lyset af Theologia Deutsch
400 sider – 300 kr.
Kolon (Lohse)

Den modvillige musikant blev en glad gøgler

Charles Nielsen brød sig først slet ikke om harmonikaen, som hans far havde købt til ham i en brandert. Men siden blev den hans trofaste følgesvend i tjenesten for Jesus. Gennem årene har han spillet ved alt fra små seniorforsamlinger til større folkemusikfestivaler, og i dag som 76-årig er han stadig aktiv.

Af Orla Fredensborg Møller

Charles Nielsen fik en harmonika af sin far og var i første omgang ikke begejstret. Men mødet med en dygtig harmonikaspiller på et højskoleophold gav Charles lyst til at engagere sig i instrumentet. Privatfoto

Charles Nielsen bor sammen med sin hustru Marie i landsbyen Vrønding uden for Horsens. Han voksede op i landsbyen Stenvad i Norddjurs, hvor hans far arbejdede i mosen.

"Skolegang i 50'erne var noget anderledes end nu. Vi var tre klasser samlet i ét lokale, og vi gik i skole tirsdag, torsdag og lørdag. Dengang fik man tæsk af læreren, hvis man ikke opførte sig ordentligt eller ikke havde lavet sine lektier. Og han slog hårdt," fortæller Charles Nielsen.

"Vi voksede ikke op med troen i hjemmet, men mine bedsteforældre på Mors var pinsefolk, og bad meget for os. Min farfar var handelsmand og indrømmede, at hans forretningsmetoder og kristentroen ikke passede så godt sammen. Senere endte han dog med at støtte mig, da jeg ville på bibelskole."

"Da jeg kom i teenagealderen, flyttede vi til Grenaa. Det var et chok for mig at komme til en stor byskole i Grenaa. Jeg havde en anderledes dialekt end de andre børn, så jeg blev mobbet og skulle have bank. Så der lærte jeg at bruge mine knyttede nævner, så "Krølle" her var tit indblandet i ballade og slagsmål i skolegården."

Svære tider, guitardrømme og en harmonika

"Jeg ville gerne kunne spille på et instrument – helst guitar, for det gjorde The Beatles. Jeg ville spille ligesom dem – og have en frisure ligesom dem. Men mine krøller ville ikke rigtigt. Jeg lignede mere Eddie Skoller (*dansk entertainer mest kendt i 70'erne og 80'erne, red.*)."

Under hele samtalen taler Charles roligt og tørt og af og til med en lille antydning af et ironisk smil under overskægget.

"En dag så jeg en notits i dagspressen om, at Jørgen Ingemann fra duoen Jørgen og Grethe Ingemann tilbød guitarundervisning. Jeg henvendte mig, men holdet var desværre booket op. Det lykkedes mig ikke rigtig at komme i gang med et instrument."

"Min far udviklede sig i den tid til at blive alkoholiker. En dag kom han hjem med en kuffert og satte den foran mig. Værsgo' at lukke den op, sagde han. I kufferten lå der det grimmeste instrument, jeg nogensinde havde set. En harmonika. Hvad skal jeg med den? udbrød jeg. Den kan jeg da ikke spille på. 'Der er noget, der hedder at øve sig,' svarede min far. Han havde købt den på afbetaling i en brandert. Han havde betalt lidt til udbetalingen – og så kan du gætte på, hvem der skulle klare de resterende afdrag," siger Charles og peger på sig selv.

"Jeg prøvede harmonikaen lidt, men lærte ikke fingerstillingerne ordentligt på det tidspunkt."

Pinsebevægelsen og en spirende tjeneste

"Jeg søgte efter sandheden, og havde også lært Jehovas Vidner at kende og undersøgt, hvad de troede på. Jeg blev frelst 15. december 1965 som 15-årig – den gang var der en del "ild og svovl"-prædikanter. Jeg lyttede til en, der tordnede ud om omvendelse og evig fortabelse i helvedes ild. Ja, man kunne ligefrem se gnisterne flyve omkring ham."

"Min far blev dræbt i et trafikuheld som 44-årig. Et halvt år senere skulle jeg starte på Mariager Højskole (*pinsekirkens højskole, red.*), men jeg havde lyst til at droppe det hele. Men min farfar holdt mig fast på, at det skulle jeg, og han støttede mig økonomisk. Min mor var nemlig også begyndt at drikke tæt i de år, så jeg trængte til at komme væk. På højskolen var der en anden elev, der var dygtig til harmonika, og han tog sig tid til at lære mig mere om fingerstillinger og teknikker. Det løftede mit spil og min lyst til at engagere mig mere i det kluntede instrument."

"Da jeg senere aftjente værnepligt i Civilforsvaret, talte jeg åbent om min tro. Jeg fik tilnavnet 'Feltpræsten'. Der var især én kammerat, der var meget interesseret. Han hed Hans. Han sagde: Jeg er fuld af beundring for det, du tror på. Det er fantastisk, og jeg vil gerne opleve det; men jeg venter til jeg bliver gammel. Jeg måtte sige til ham: Hans, hvem har garanteret dig, at du bliver gammel? Tre uger senere tog vi på orlov, og da vi kom tilbage, fik jeg at vide, at han var død. Det var et hårdt slag, men også en stærk påmindelse om, at vi skal tage vores liv, vores tro og risikoen for evig fortabelse alvorligt."

Charles Nielsen blev siden uddannet som lastbil- og buschauffør og har kørt land og rige rundt i sin lange karriere. Han blev gift med Marie i 1974 og sammen har de udlevet passionen for musik, kirkeligt arbejde og omsorg for deres medmennesker.

"Jeg her gennem tiden været meget engageret i forskellige kirker med musik, korledelse, lovsang, vidnesbyrd og lidt forkyndelse. Desværre har jeg også oplevet, at jeg og andre blev sat på plads og holdt nede. Jeg har oplevet en del forkastelse og svigt, men troen har jeg aldrig givet slip på."

> ***"Jeg har lært, præster kommer og går, menighedslivet har sine op og nedture – ja, jeg har endda skældt ud på Gud, især da vores elskede hund døde – men at slippe Jesus, det vil jeg aldrig gøre."***

Hjerte for udstødte Jehovas Vidner

"Jeg blev aldrig selv en del af Jehovas Vidner, men det blev min mor, for de hjalp hende ud af alkoholmisbruget. Meget kan man sige om dem, men de havde omsorg og tålmodighed, så hun følte sig set og hjulpet. Det, der gjorde, at jeg fravalgte dem, var, at jeg kunne mærke, at de ville bestemme for meget over mig, og det bryder jeg mig ikke om. Desværre blev forholdet til min mor meget belastet af hendes tilhørsforhold til Jehovas Vidner, og til sidst ville hun ikke længere anerkende mig som sin søn."

"På et tidspunkt flyttede vi til Skanderborg for at være med til at plante en menighed der. Vi fandt ud af, at der var omkring 400 Jehovas Vidner i området. Jeg satte en annonce i lokalavisen, hvor jeg efterlyste kontakt med dem, der var blevet udstødt. Vi holdt møder for dem, og på et tidspunkt samledes der 15 i vores gruppe."

"Det var lidt svært for nogle af dem i begyndelsen, for vi var jo pinsefolk, og de havde lært, at vi er "fjender", der prædiker falsk lære. Jeg satte mig grundigt ind i bevægelsens lære og historie, så jeg kan debattere med dem på et ret højt niveau. Nogle af dem er afvisende overfor tro, nogle kommer på afveje og går ind i New Age og den slags, mens andre er meget søgende efter sandheden i Jesus Kristus."

Charles er fortsat en del af Støttegruppen for tidligere Jehovas Vidner, og han også været ude og holde foredrag om Jehovas Vidner for foreninger og grupper.

At finde sin tjeneste, når man kommer op i årene

Med tiden oplevede Charles Nielsen, at frikirkernes lyst til harmonikamusik og evangeliesange blev erstattet af unge lovsangs-teams og nye sange. Mange af dem på engelsk.

Han fortsatte som mødeleder i en tid, men også på den plads ønskede man nogen med en yngre udstråling.

"Det smertede mig i første omgang, da jeg indså, at jeg ikke længere ville få plads til at tjene oppe foran i kirken om søndagen, men jeg ved også, at det er en naturlig udvikling," siger Charles Nielsen.

"Jeg droppede faktisk harmonikaspillet i nogle år. Men så fik jeg kontakt til en musikgruppe, der kaldte sig Vagabonderne, gennem min mekaniker i Hatting. De ville have mig til at øve med dem, jeg tøvede, for det var jo sådan noget verdsligt noget. Men Marie opfordrede mig til at begynde at spille igen og øve med gruppen."

"Det endte med, at jeg kom ud og spille med dem en gang i mellem, når de havde et arrangement. Men de var altså ikke særligt gode. Så startede jeg så småt selv og tog med til harmonikatræf rundtomkring. Når de allerdygtigste spillede, sugede jeg til mig. Nogle af dem lærte mig vigtige principper for at forbedre mit spil, og til sidst kunne jeg også spille de mere vanskelige og hurtige polkaer, som den svenske Wiggen-polka."

Siden har Charles spillet til seniormøder og i plejecentre, hvor hans akkompagnement værdsættes. Gigt og anfald af helvedes ild i hænderne har svækket hans spil, men han klør stadig på. I pinsekirken i Horsens tjener han og Marie sammen på kaffe- og velkomstteamet, og det er de glade for. Han tager stadig ud og spiller, hvis nogen har lyst til at have ham på besøg.

"Jeg har lært, at præster kommer og går, menighedslivet har sine op og nedture – ja, jeg har endda skældt ud på Gud, især da vores elskede hund døde – men at slippe Jesus, det vil jeg aldrig gøre. Han er trofast og viser os sin kærlighed gennem det hele."

Charles og Marie Bang Nielsens bryllup. Privatfoto

Hvad skal du læse i efteråret? Se hosianna.dk

NYHED!

250,-

Fri vilje, indre helbredelse, & frihed fra onde ånder

Gennem bibelsk undervisning, virkelige historier og 23 praktiske værktøjer undersøger bogen, hvordan sandhed, omvendelse, identitet i Kristus, indre helbredelse, lydigt discipelskab og udfrielse hænger sammen.

Dette er historien om, hvordan Peter fandt frihed – og samtidig en praktisk manual til dig, der selv længes efter frihed eller ønsker at hjælpe andre.

Jacob Viftrup, national leder for Den Apostolske Kirke i Danmark og Peter Skovs lokale præst, skriver:

"Bogen forener teologisk klarhed, pastoral visdom og praktisk vejledning inden for indre helbredelse og udfrielse – områder, som mange præster jævnligt navigerer i, men ofte uden træning, værktøjer og et fælles sprog."

Forfatter: Peter Skov - Action Christianity
A4 format: 21 x 29,7 cm. 127 sider. 250 kr.

NYHED!

248,-

Om slægter svimle

Historisk roman bygget på strømninger i det kirkelig liv i flere nordjyske sogne fra 1870 og 150 år frem.

Jørgen Biegel har selv gennem et langt liv anet, iagtaget, oplevet og været en del af det liv, der udspiller sig i folkekirken, missionshuse og kristne samfund.

Forskellige personer, bl.a. fra forfatterens egen familie, og skriftlige kilder har tjent som inspiration til fortællingen.

258 sider. 248 kr.

Tankemylder

***Tankemylder - Himmelske hjulspor* er en bog om at finde ro midt i livets støj. Med afsæt i Bibelen og moderne psykologi viser Poul Henning Krog, hvordan vi kan forstå og håndtere tankemylder - uden at kæmpe imod os selv.**

131 sider. 149 kr.

Af Poul Henning Krog.

199,-

Lær at høre Guds stemme

'Ind i det profetiske' er en bog om, hvordan du lærer at høre Guds stemme og vokser i at håndtere det på en sund måde i dit liv og over for dem, du betjener med det profetiske.

Michael Bobjerg tager udgangspunkt i sit eget møde med det profetiske og leder læseren til konkrete skridt i retningen af at kunne høre Gud tale og bruge den profetiske gave.

Kender du selv til det profetiske, vil bogen være en påmindelse om at forblive nysgerrig på at bruge det og at opdage nye måder at høre Guds stemme på.

Af Michael Bobjerg. 200 sider.

Bøger af Tomas Sjödin

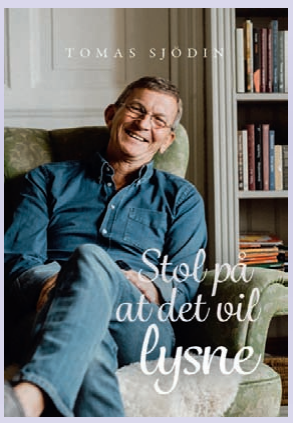

I 'Stol på at det vil lysne' kredser den svenske præst og forfatter omkring, hvordan vi kan møde tilværelsen i håbet om, at vi er omgivet af gode kræfter, tanker og fællesskaber.

Sjödin sætter fokus på, hvor meget vi mennesker betyder for hinanden, og at vi selv kan blive bærere af lys og håb og muligheder for andre.
199 kr.

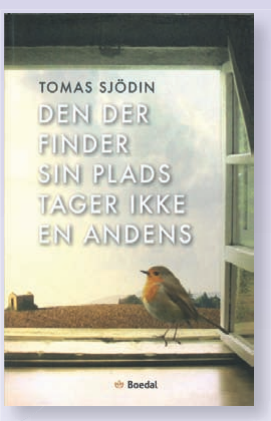

'Den der finder sin plads, tager ikke en andens' er en beretning om tvivl og tro, om retten til at stille spørgsmål og om at forfølge sine drømme og finde sin plads.

For som forfatteren skriver: "Den kraft, der sættes i bevægelse, når det rette menneske lander på den rette plads, er som kraften i en forelskelse. Den kender næsten ingen grænser." 199 kr.

TILBUD!
2 for 1

199,-

Få 'Drevet af kærlighed' gratis med, når du bestiller 'Mama Heidi'

"Vil du vinde nationen Mozambique for Guds rige?" spurgte prædikanten Randy Clark den slidte, syge missionær. "Ja!" skreg Heidi og faldt om som ramt af et lyn, da Randy med fingerspidserne rørte ved hende. (Mama Heidi, kapitel 9)

Læs de spændende beretninger om Heidi og Roland Bakers usædvanlige tjeneste i Mozambique.

Vi må ikke tie stille over for det voksende jødehad

7. oktober er en særlig mindedag for kristne, fordi den minder os om kirkens jødiske rødder og det ansvar, vi har for danske jøder i dag, understreger organisationen Ordet og Israel.

Et udbrændt hus fra ungdomsgaden i kibbutzen, som ligger 1 km fra Gaza. Foto: Ole Andersen

Af Ordet og Israel

Tre år efter terrorangrebet 7. oktober kæmper kibbutz Kfar Aza stadig med traumer og spørgsmålet om at vende hjem. Samtidig lever danske jøder med et stigende jødehad. Ordet og Israel opfordrer kristne til at stå ved deres side.

Hullet i loftet viser, hvor en raket kom igennem. Den blokerede adgangsvejen for terroristerne, så de ikke kunne komme ind i Orits mors sikringsrum. Foto: Ole Andersen

Et fællesbillede fra kibbutzen Kfar Aza. Orit står som nr 2 fra venstre. Landssekretær Nicklas Lautrup-Meiner ses som nr 1 fra højre. Foto: Ole Andersen

Den 7. oktober var det tre år siden, at Hamas-terrorister brød igennem grænsehegnet og dræbte 1.200 og bortførte 251. Et af de steder, der blev hårdest ramt, var kibbutzen Kfar Aza, fortæller Nicklas Lautrup-Meiner, der er landssekretær i Ordet og Israel og har besøgt kibbutzen to gange siden 2023.

Fredens kibbutz

"Kibbutzen ligger billedskønt i det, man kunne kalde Israels spisekammer. Området leverer masser af grøntsager og afgrøder til hele landet. Den ligger cirka en kilometer fra grænsen til Gaza.

Før massakren i 2023 var der cirka 950 indbyggere og en lang venteliste på at blive optaget i fællesskabet. Kibbutzen var kendt for sine fredsprojekter. Flere af dem kørte ofte palæstinensere fra Gaza til hospitaler i Israel og gjorde en stor indsats for at skaffe arbejde til folk fra Gaza i Israel."

Den morgen kom 250 Hamas-folk ind i kibbutzen og dræbte 62 beboere og bortførte 19 beboere. Værst gik det ud over den gade, hvor de unge boede.

"De små ungdomsboliger i gaden er fuldstændig smadret, og der lugtede stadig af sod, da jeg var der første gang i efteråret 2024. Den var stadig ikke genopbygget, da jeg var der et år senere."

Nicklas har netop været i kontakt med kibbutzen igen for at høre, hvordan de har det nu efter tre år. Her talte han med Orit Cohen Zadikevitch, der er opvokset i kibbutzen.

"Orit husker, hvordan hun som barn tog til stranden i Gaza med sin familie. Hendes fars bedste ven var Muhammed, der boede i Gaza. Men en dag måtte Muhammed tage ham til side og sige til ham, at de ikke kunne ses mere. Det var for farligt for dem begge.

Den 6. oktober i 2023 havde Orit haft en underlig fornemmelse af, at hun skulle forlade kibbutzen og overnattede derfor hos en ven i nærheden. Heller ikke hendes fire voksne børn var i kibbutzen. Men hendes eksmand – børnenes far – var der og blev dræbt den morgen."

Delt om at vende hjem

Siden terrorangrebet har kibbutzens fællesskab været evakueret. Men den israelske stat stoppede den 1. september i år tilskuddet til evakuerede. Kfar Aza fik dog forlængelse, netop fordi de blev så hårdt ramt.

"Over halvdelen af dem ønsker at vende tilbage, men folk er meget delte. Orit har vennepar, hvor den ene aldrig vil tilbage, mens den anden står meget fast på, at de skal bo i Kfar Aza. Selv vil hun gerne tilbage, men det er svært, fordi hun skal tage sig af sin gamle mor, der mirakuløst overlevede den morgen, fordi en raket havde blokeret døren, så terroristerne ikke kunne åbne hendes sikringsrum.

Hendes børn er også delte i spørgsmålet. Hendes ældste søn siger åbent, at han ikke tør komme og besøge hende med sin kone og deres barn, hvis hun flytter tilbage til Kfar Aza."

Traumet tynger stadig

Traumet fra 7. oktober ligger også stadig som en tung dyne over både unge og ældre, fortæller Ordet og Israels landssekretær:

"For resten af verden er det tre år siden, men for dem er det på nethinden hver eneste dag. Og i øvrigt er det ikke engang et år siden, at de sidste gidsler fra kibbutzen blev frigivet. Der er stadig unge, der ikke kan sove om natten, og mennesker i 50'erne, der ikke kan koncentrere sig og derfor ikke kan holde på et job."

"De føler, at Europa har vendt dem ryggen"

Ordet og Israel har flere gange støttet kibbutzen økonomisk for at hjælpe dem med genopbygningen og for på den måde at fortælle dem, at de ikke står alene.

"Der er rigtig mange i Israel, der føler, at alle i Europa har vendt ryggen til dem. Selv Jesus-troende jøder oplever, at mange kirker i Vesten vender sig fra dem," fortæller Nicklas, der har besøgt Israel fem gange siden terrorangrebet og mødt forskellige kirkeledere.

"Derfor er 7. oktober blevet en mærkedag også for os. For dagen vidner om, hvad Israel er oppe imod, og om, hvad det har ført med sig af konsekvenser her tre år efter – også for jøder, der tror, at Jesus er Messias. Det er afgørende, at vi beder for dem, følger med i deres situation og er med til at tale nuancer ind i den debat om Israel, der også fylder så meget i Danmark."

Også et dansk problem

Også de danske jøder har mærket konflikten mellem israelere og palæstinensere på egen krop. I 2025 viste en undersøgelse fra Institut for Menneskerettigheder, at over halvdelen af de danske jøder har fået hemmelig adresse eller fjernet navneskiltet på postkassen for at beskytte sig selv. 96 procent af de danske jøder har enten oplevet antisemitisme på egen krop eller været vidne til det inden for det seneste år, viste undersøgelsen.

"Og det er den anden grund til, at 7. oktober er blevet så vigtig for os og stadig er det. For når jøder må fjerne deres navn fra postkassen i Danmark, så er det ikke bare et problem for dem som enkeltpersoner, men for hele vores land. Som kristne og som danskere kan vi umuligt se passivt til," siger Nicklas Lautrup-Meiner.

Hverken sort eller hvid

I anledning af treårsdagen har Ordet og Israel formuleret syv punkter, der kalder kristne til at sige nej til antisemitisme og støtte deres jødiske landsmænd. Baggrunden er Bibelens lære om, at kirken er forbundet med det jødiske folk. Den kristne tro er uadskillelig fra Israels folk, Israels skrifter og Israels Messias, forklarer Nicklas.

"Vores opfordring til kristne landet over er, at man sætter sig ind i, hvordan danske jøder lever med et stigende jødehad. Vi skal tage dem med både i kirkebøn og aftenbøn."

"Ofte bliver det gjort til en debat, hvor man enten er for palæstinenserne og imod Israel eller for Israel og imod palæstinenserne. Så sort-hvide kan vi som kristne ikke være.

Vi kan godt både anerkende de store palæstinensiske lidelser og samtidig tage klart afstand fra jødehad. Vi kan godt både kritisere staten Israels og hærens ageren i den ene eller anden sag og samtidig tale klart for Israels ret til at eksistere og afvise, at jøder er kollektivt ansvarlige for den israelske stats handlinger.

Vi kan godt både fordømme det frygtelige terrorangreb, som Hamas begik, og samtidig vise kærlighed til de mange mennesker, der lider i Gaza og på Vestbredden," slutter landssekretæren.

Faktaboks

Ordet og Israel har lavet et manifest til kristne med syv punkter om, hvordan man i praksis kan arbejde mod antisemitisme i Danmark. Manifestet kan ses på organisationens hjemmeside, ordetogisrael.dk.

Møder & Arrangementer

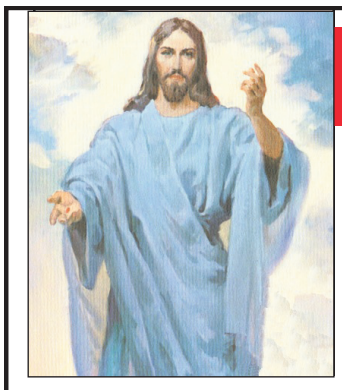

Velkommen i PERLEPORTEN

i Pinsekirken NYT HÅB Damhus Boulevard 28, Rødovre

til Helligåndens aften

HVER SØNDAG AFTEN kl. 19.00

Bus 21 holder udenfor - gratis kaffebord kl. 18.30

Dansk Gospelsang og musik - Bibelord - Tilbedelse
Forbøn for frelse - Åndsdåb og syges helbredelse

Kom og hør

Remy Andre Hornes taler

- Søndag 18. Oktober 2026 Kl. 10:00
- SOZO Gospel Kor synger

www.Nyt-Haab.dk
Tlf. 71 95 79 17
Damhus Boulevard 28
2610 Rødovre

PINSEKIRKEN
NYT HÅB

Lovsang og bedemøde hver onsdag kl 18:30
Alle er velkommen!

Møder med Henri Nissen

Aftal et møde med Udfordringens tidl. redaktør.
Se emner og møder på: HenriNissen.dk.
Mobil 51 31 65 99. Mail: HenriNissen@live.dk

25.10. kl. 10 Nyt Håb, Damhus Blv. 28, **Rødovre**: Vi lever 'ligesom i Noahs dage'. + Sidste nyt om genopdagelsen af Noahs Ark.
12.11. 2026 kl. 19 Morgenstjernen, Jernbanegade 1, **Christiansfeld**: Herrnhutternes håb om praktisk og åndeligt fællesskab.
14.11. kl. 10-16 Aglow **Svendborg**: Bibelen mysterier og profetier genopdaget. Og opfyldt i vores egen tid.
3.4. 2027 kl. 10: Aglow **Sønderborg**: Josef og Moses genopdaget.

Depression, angst og sorg
- ved Eleonora Skov Andersen

Temadag i Roskilde
Vindingevej 32 A, 4000 Roskilde

Fredag den 13. november 2026 kl. 9.30 – 16.30

Program:

Kl. 9.30	Kom til stede kaffe med snacks
Kl. 10.00	Velkomst 1. foredrag: "Ramt, rystet og reddet"
Kl. 12.00	Frokost
Kl. 13.00	2. foredrag: "Hvorfor sidde inde, når alt håb er ude?"
Kl. 14.30	Kaffepause
Kl. 15.00	"Fodbønnen"
Kl. 16.00	Opsamling og afslutning

Tilmelding senest d. 7.11 til: inga@krisos.dk / 20763037

Pris: 300 kr. for hele temadagen inkl. mad.
Betaling ved tilmelding på MobilePay 910127,
konto 1551-0016204641 eller kontant på dagen.

Udførligt program på krisos.dk

Alle er velkomne!

krisos.dk – i bøn og tjeneste for social- og sundhedssektoren

Annoncér i Udfordringen - og støt samtidig den fælles kristne avis!

Erhverv

AXELTEK
Industri Elektronik

Reperation af frekvensomformere og Cnc-drev

Nørresundby 25 21 31 67

Diverse

KØB - GIV - ANBEFAL
TAK FOR
DIN STØTTE

Find din nærmeste
Mission Afrika Genbrug på
missionafrika.dk/genbrug

MISSION AFRIKA Genbrug

Udfordringen.dk/Annoncer
Tlf.: 2681 7718
annoncer@udfordringen.dk

Følg Udfordringen på
Facebook og Instagram

Forstå baaggrunden for kampen om Israel

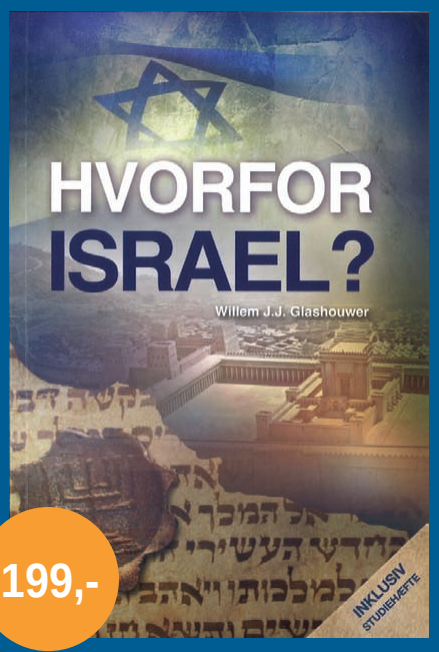

199,-

Israels bibelske betydning for os i dag

Willem J. J. Glashouwer giver et klart billede af Mellemøsten, og hvorfor og hvordan man skal bede for Israel.

I bogen udforsker forfatteren Israels og det jødiske folks bibelske betydning for kristne i dag. Der ses nærmere på erstatningsteologien, udvælgelsen og pagterne, og om hvordan Bibelen støtter det jødiske folks tilbagevenden til landet.

Den udfordrer ligeledes kirken til at forstå og velsigne det jødiske folk og Israels nation.

Hvorfor Israel? 368 sider.

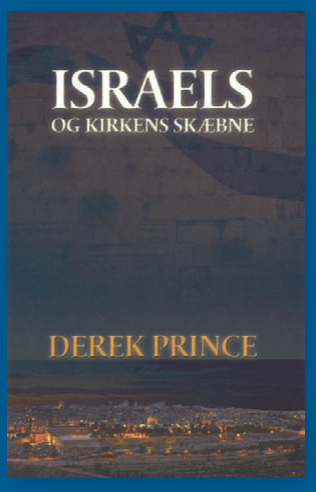

Derek Prince: Israel og kirkens skæbne. Grundig analyse af Bibelens profetier. 181 sider. 150 kr.

199,-

Søren Harslund: Israel - Kampen for staten. Kend historien bag konflikten i Mellemøsten 712 sider. TILBUD! Før 399,-

Vi har mange titler fra forskellige forlag – se mere på hosianna.dk!

Stillinger

Pædagogisk eller sundhedsfaglig person søges

Bofællesskabet Kernehuset i Ans (ved Tange sø) søger en ny medarbejder, da en går på pension.

Søg gerne stillingen, hvis du har lyst til at arbejde i det pædagogiske felt.

Flere uddannelser kan være relevante.

Timeantal: 30-37 timer.
Tiltrædelse pr. 1 december eller januar.

Se mere på
kernehuset-ans.dk

KERNEHUSET
Del af: Kristelig Handicapforening

Stillinger i avisen eksponeres også på Udfordringens JOBMARKED

udfordringen.dk/job

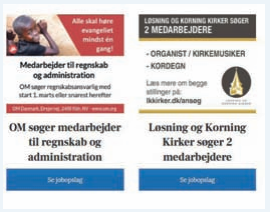

LANDEREPRÆSENTANT I CAMBODJA

Du fungerer som LM's officielle repræsentant over for lokale myndigheder og samarbejdspartnere, samtidig med at du bærer det overordnede administrative ansvar for vores missionærfællesskab i landet.

En central del af din rolle bliver at lede og drive Living Hope Center i Siem Reap i tæt samarbejde med lokale partnere.

Ansøgningsfrist: 10/11 2026.
Læs hele stillingsbeskrivelsen på dlm.dk/job/missionaer.

Kontakt gerne missionskonsulent Christian Lund Pedersen på clp@dlm.dk / 48 20 76 75.

Luthersk Mission

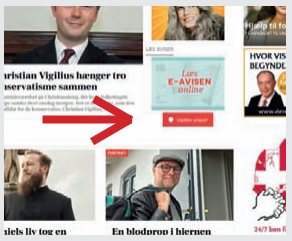

Hvis avisen udebliver...

Hvis avisen udebliver, kan du benytte kontaktformularen på udfordringen.dk - klik på det røde felt 'Udeblev avisen?' midt på siden og udfyld felterne.

Så sørger **Bladkompagniet** for efterlevering. 1-2 dage efter reklamation.

Har du ikke adgang til internettet, kan du ringe mandag-fredag kl. 10.00 - 15.00 på 7456 2202

INFORMATIONSMØDE
Der afholdes et informationsmøde om stillingen den 1. oktober kl. 16.30 i Sankt Hans Kirkes Sognehus for interesserede. Deltagelse er *ikke* en betingelse for at kunne søge.

ANSÆTTELSESVILKÅR
Ansættelse 26 timer ugentlig med start 1. januar 2027 eller efter aftale. Muligvis kan der blive tale om lidt flere timer i en to-årig projektperiode, ligesom menighedsrådet er åben for ønsker om færre timer.

ANSØGNING
Du er velkommen til at kontakte menighedsrådsformand Sven Madsen, tlf. 40388425, eller personaleansvarlig Jes Jessen, tlf. 20144177 for nærmere information.

Ansøgningen og relevante bilag skal være os i hænde senest 18. okt. kl. 13 på mail: 7781fortrolig@sogn.dk

Vi forventer at afholde samtaler i uge 45 eller 46.

Læs mere og se det fulde stillingsopslag på kirken hjemmeside www.sankthanskirke.dk

Sankt Hans Kirke er placeret midt i Odense. Menigheden består af mennesker i alle aldre. Blandt andet mange unge, studerende og børnefamilier med små og store børn. I sognet er der en majoritet af 20-30 årige.

Udadvendt kirke- og kulturmedarbejder - genopslag

Vi søger en udadvendt, lyttende og nærværende kirke- og kulturmedarbejder til Sankt Hans Kirke i Odense.

Som kirke- og kulturmedarbejder får du indtil videre særligt ansvar for at videreføre følgende opgaver:

- Onsdagscafé, som primært benyttes af mennesker over pensionsalderen
- Besøgstjeneste - rekruttering og støtte af de frivillige samt koordinering af besøg
- Undervisning af minikonfirmander
- Medansvar for børnehjørne og supersøndag sammen med kirkens anden kirke- og kulturmedarbejder
- Medansvar for afvikling af aftenkirke for unge en fredag om måneden

Endvidere vil du medvirke i forskellige events.

HVEM ER DU?
Formidling af den kristne tro er afgørende for at lykkes i stillingen, og vi anser det som en forudsætning, at du er fortrolig med bøn, bibellæsning, gudstjeneste og kristen praksis i det hele taget. I fx besøgstjenesten vil det ofte være påkrævet, at man kan bede en fri bøn med borgeren. Derfor vil erfaring med dette også være nødvendigt.

VI FORVENTER, AT DU
- har erfaring med at arbejde i kirkelige el. kristne regi
- har en relevant uddannelse, gerne som kirke- og kulturmedarbejder
- er vant til at bruge forskellige sociale medier

Du får kontorplads i sognehuset midt i Odense.
Der er tale om en fast stilling, så det er vigtigt, at du kan se dig i stillingen i flere år.

Sådan kan du også være med til at støtte Udfordringens vigtige tjeneste

Giv gaver med skattefradrag via Missionsfonden på konto 9570 - 0006 139450.

Skriv, at du vil støtte:

Projekt 5127 - Avisen Udfordringen

Gaver uden skattefradrag kan indbetales direkte på Udfordringens bankkonto: 7040 1830446 / MobilePay 717371
(Skriv under bemærkninger, at det er en gave).

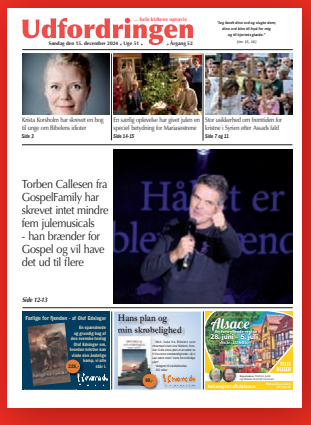

Obs! Missionsfonden er også godkendt til at modtage testamentariske gaver uden arveafgift. Kontakt Udfordringen eller Missionsfonden på tlf. 47174040 eller via e-mail på adressen: mfond@mail.dk

Gaver uden fradrag via Udfordringens MobilePay:

Find spændende læsning på HOSIANNA.DK

Se, jeg gør alting nyt
Af Svend Åge Jacobsen
156 sider. 125 kr.

SÅDAN NÅR VI VESTEN IGEN - Af Timothy Keller
63 sider. 69,95 kr.

***Svend Åge Jacobsen* har brugt et liv på at læse Johannes Åbenbaring og bede om lys over den. Han har fået lys over det væsentlige, og den indsigt deler han i 'Se, jeg gør alting nyt'.**

***Timothy Keller* opmuntrer til, at kristne i Vesten frimodigt tager del i samfunds- og kulturliv og præger det indefra.**

Bøger af bibellærer Derek Prince

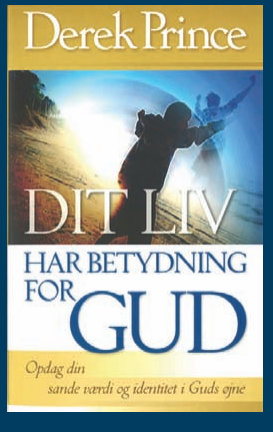

Dit liv har betydning for Gud - Opdag din sande værdi. 200 kr.

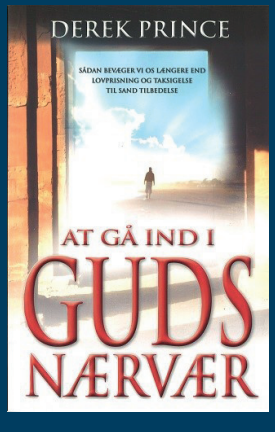

At gå ind i Guds nærvær. Find ind i sand tilbedelse. 200 kr.

Velsignelse eller forbandelse - Opdag kræfterne bag. 200 kr.

Løs ugens kryds og tværs - og vind et gavekort!

Træn hjernecellerne – og vind måske et gavekort!

Vinder i kryds & tværs i uge 40-2026:

Anne-Grethe Pedersen
9300 Sæby

Kodeord: Tømrermester

Du kan også vinde et gavekort på 150 kr. til Hosianna.dk, hvis du finder kodeordet i denne uge ved at sammensætte de bogstaver, der står i felterne med tal.

Skriv kodeordet og send det sammen med dit navn og din adresse til: mail@udfordringen.dk

Kodeordet skal være Udfordringen i hænde senest tirsdag den 20.10.26. Vinderen får direkte besked (tjek mappen uønsket mail, hvis du ikke har modtaget din gavekode) og offentliggøres her på siden den 25.10.26.

Blandt de indsendte løsninger trækkes hver uge lod om et gavekort på 150 kr. til Hosianna.dk. Vælg mellem bøger, bibelord i træ, bibler, m.m.

Kryds og tværsen leveres af bureauet Kehlet Aps, Varde.

God fornøjelse!

Scan qr-koden og se løsningen for uge 40:

BYER / HUSDYR
DÅRLIG / HOLDT FRED
DEPRIMERET
KONGESÆDE
RETNING
FARVE
SPREDE
TRÅDTE
INSEKT
LØBER
KROPSDEL / BY
OS / ÆLDRE MÅL
BIORD / IKKE
MØNTEN
KØKKENAFFALD
SIRENE
TUMLE / ULEMPE
SNÆVERSYNET / ILDSTED
2
DRENG / FUGLE
BLIK
BEHOLDER
TO ENS / NEON
SLØV / PUNGEN
KUN
KOLD NEDBØR / RI
BEHANDLING / TEATER
TYVERI
FOLKET / VEKSEL
BLIVENDE / EN
FEM DUSIN
FRISKE / ROLIGE
3
OMRÅDE
HOLLAND / REDSKAB
DESSERT
IGEN
4
NÆSE / TO ENS
STILFULDT
FRANKRIG
BY / HÆLDE
JEG
UNION / UDVIDE
TIDLIGERE
LEVER / KNUST
KENDT
5
KORT
6
PATINA / DOMSTOL
TÆNDT
SKUD / NETTET
KERAMIK
7
FØRST I GANG
BEGAVELSE / JAGET
SVERIGE
VALUTA / BILMÆRKE
FØRSTE KVINDE / UDGØR
PARTI / LØFTE
DYR
FYR / TRO
INDTAGET / GRUNDE
DRESSING
UNIKUMMER / DÅRLIG
8
REX / PRIKKEDE
NUBRET
OPLYSER / TONE
STADIGVÆK / SIDSTE
FINE
TEGN / FRUGT
DRYSSE / Ø
BRANCHE / SLIDE
SLYNGPLANTEN
SPILLE
KNAP / SOLO
DANS
LEMMERNE / MEN
GANG / SKARP
ANTAL / JÆVN
TYSKLAND / NØGEN
EFTERLADTE / MØDES
ABER DABEI
9
DAMP / KENDEORD
PÅLÆG
BARBERET
STRØG / KONSONANT
BLOMSTER
TALORD
10

Find bøger fra mange forskellige forlag på

Hosianna.dk

*Fast fragt på 35 kr. uanset hvor meget du bestiller**

**Gælder ved levering i DK*

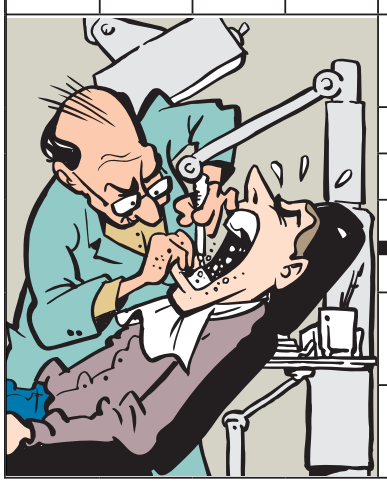

Giv et abonnement i gave!

Et abonnement på Udfordringen er en gave som varer længe!
- Med den trykte avis har man også adgang til alle artikler på nettet.

Bestil pr. mail på abonnement@udfordringen.dk eller ring på tlf. 7456 2202.

Udvalgte programmer på DR / Kristne TV-kanaler

DR1

Søndag 11/10
10.00 Gudstjeneste fra Gentofte Kirke
Programværtt Sofie Østergaard har inviteret Marie Nipper, kunsthistoriker og tidligere direktør for kunstmuseet Arken, med til gudstjeneste i Gentofte Kirke, hvor Adam Garff er sognepræst. Sammen taler de om forholdet til tro og eksistens og om det at være til gudstjeneste.

Lørdag 17/10
18.50 Før søndagen
Katrine Muff og Mathias Hammer introducerer ugens salme 'Den store hvide flok vi se' og DR Vokalensemblet synger.
I 'Før søndagen' synger Muff, Hammer og DRs kor fra den store danske sang- og salmeskat, der er opbygget gennem århundreder.

DR2

Søndag 11/10
14.00 Gudstjeneste fra Gentofte Kirke. Genudsendelse fra DR1.

Tirsdag 13/10
23.30 Jerusalem - Kampen om den hellige by (2:6)
Amerikansk dokumentarserie fra 2021. (Jerusalem: City of Faith and Fury). Jerusalem, 39 f.Kr. Romerriget og Partherriget er datidens to dominerende imperier. I Palæstina og Jerusalem hersker hasmonæerne, også kaldet makkabæerne. Men da Herodes overtager magten, bliver dronning Kleopatra vred. Hun vil gøre Judæa til en del af Egypten. Og Roms Marcus Antonius prøver at kontrollere både Kleopatra og Herodes. Kan Herodes, trods konflikterne, ombygge Salomons Tempel og forny Jerusalem?

Onsdag 14/10
21.30 De ville dø for sagen: Olga & nazismen
Olga Eggers levede i første halvdel af 1900-tallet et moderne storbyliv som progressiv forfatter og kvindesagsforkæmper. Under besættelsen foretog hun et overraskende sindelagsskifte og sprang ud som glødende jødehader og nazist. Hvordan kan man først tro på lighed og frihed og siden tro på ulighed og massemord? Og være parat til at dø for sagen?

Torsdag 15/10
21.00 Jesus i dit feed
De deler deres kærlighed til Jesus på TikTok - i håbet om at inspirere andre.
Kristne influencere - eller Jesus lovers, som de kalder sig selv - fylder stadig mere i unges feeds på sociale medier. For dem blev mødet med Jesus en redning. De tror på, at Jesus er vejen ud af mørke tanker, angst og de bekymringer, som mange unge kæmper med. I denne dokumentar kommer vi helt tæt på de unge kristne influenceres egne historier om at finde troen. De lever med Jesus i centrum og lader sig guide af deres læsning af Bibelen - også når det handler om kontroversielle emner som sex før ægteskab.

Kunsthistoriker Marie Nipper og programværtt Sofie Østergaard til gudstjeneste i Gentofte Kirke. Foto: Martin Rieck

FGP-TV

FGP-Huset, Nygade 17,
3782 Klemensker, Tlf. 40870533
Mail: post@FGP.dk
Udsendelserne kan ses på FGP-TVs hjemmeside www.FGP.dk (Menupunkt: FGP-TVs IT-kanal)
Derudover minimum fire gange ugentlig på GospelChannel. Blandt andet onsdage kl. 19.00 og lørdage kl. 11.30.
GospelChannel er en gratis kanal på bl.a. CanalDigital.

KKR-TV i DK

Se kristent tv døgnet rundt her:
1. I hele landet på dit tv med en KKR tv-boks. Bestilles på www.kkrtv.dk / seerklubben@kkr-tv.dk eller tlf/sms: 35 31 00 57.
2. På MoreTV via TV, mobil og tablet i hele landet. Læs mere og bestil på moretv.dk eller ring 69 16 16 20 for mere info. Programoversigt på: kkrtv.dk/programmer.

Kanal 10

Kanal 10 er en norsk tv-kanal, der tjener som platform for forskellige kristne kirkeretninger med en vision om at vise, hvad der sker i kirkerne i Norge. Kanalen sender også danske programmer og indgår i MoreTV pakken. Se mere på www.kanal10.no

GOD TV

Tlf. 98 90 91 50 - Email: info.scandinavia@god.tv
Download en app til iPhone, iPad eller Android eller se www.god.tv, hvor der findes 20 web kanaler 24/7.GOD Channel kan også ses 24/7 via parabol: ASTRA 4A 5º Ø Frekvens: 11.996 GHz, Polarisation: H, Symbol Rate: 27,500 Symbol/s: FEC: ¾. Kan også modtages fra Hotbird 13° øst og Eurobird 28,5° øst. Indgår i TV-pakken hos MoreTv. Findes i mange bredbånds- og kabelnet.

SAT-7

Fire tv-kanaler som kan ses på Appen SAT-7 Plus:
• SAT-7 ARABIC (for familier på arabisk)
• SAT-7 KIDS (for børn på arabisk)
• SAT-7 PARS (for persisktalende seere i primært Iran, Afghanistan og Tadsjikistan)
• SAT-7 TÜRK (for tyrkisktalende seere i primært Tyrkiet og Aserbajdsjan)
Se mere på www.sat7.org og facebook.com/SAT7Network

More 2 life TV

Regionalt TV i MUX 1. Kanal Nord: Mandag - tirsdag 8:30, onsdag 23:00, torsdag 21:00, lørdag 10:00, søndag 11:00. Kanal Øst: Mandag - torsdag 8:30, lørdag 11:30, søndag 15:00. Kanal Hovedstaden: Tirsdag 11:00, onsdag 15:30, torsdag 11:00, fredag 05:00.

Loveworld TV

Kanal ASTRA 2a, 2b, 2d
28,2 grader E= øst. Engelsk kanal. Undervisning og helbredelsesudsendelser. Ekstra parabol muligvis nødvendig. Program og yderligere info.: www.loveworldtv.co.uk/

Airport UCB TV

Sender på regionale digitale net
www.ucb.dk/ucbtv.htm
Hovedstaden (Airport TV)
Mandag 07.30-08.00, torsdag 05.30-06.00, søndag 08.30-09.00, søndag 15.30-16.00.

Andre kanaler

På Thor 1o vest:
Vision Norge, Gospel Channel
Fr. 11247 Pol V Sr 24500 Fec 7/8.
På Astra 1 19,2o øst: Bibel TV Fr. 10832 Pol H SR 22000 Fec 5/6.
Astra 2 28,5o øst:
TBN Europe Revelation

Web-tv

GOD TV: www.god.tv
DKNET.TV www.dknet.tv
TBN - Trinity Broadcasting Network: www.tbn.org

Tysksproget TV

Tysksprogede TV-Kanaler med satellitmodtagelse: Canal Digital: Via Astra modtages bibeltv.de og hopechannel.de.
Hopechannel.de:
Onsdag kl. 13.00 og kl. 19.30.
Torsdag kl. 16.00. Fredag kl. 10.00 og kl. 20.15. Lørdag kl. 9.15.
Die Bibel-Das Leben - en kristen gæst fortæller i interview om sin "vandring", produceret af den tyske Adventistkirke.
Bibeltv.de: Tirsdage kl. 22.00 - 22.30: ICEJ - Faszination Israel med Gottfried Buhler. BibelTv er en afdeling af Evangeliums Rundfunk, som udsendes fra Wetzlar. Hope Media (Stimme der Hoffnung) = Hope Channel udsendes fra Alsbach-Hähnlein.

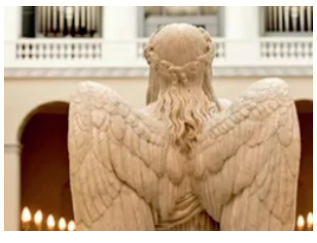

Morgenandagten

Du kan se og høre den direkte radiotransmission på P2 af Morgenandagten fra Domkirken i København på DR 2. Sendes alle dage fra mandag til lørdag kl. 8.05.

Mød de unge bag Jesus på TikTok

De deler deres kærlighed til Jesus på TikTok - i håbet om at inspirere andre. Kristne influencere - eller Jesus lovers, som de kalder sig selv - fylder stadig mere i unges feeds på sociale medier.

For dem blev mødet med Jesus en redning. De tror på, at Jesus er vejen ud af mørke tanker, angst og de bekymringer, som mange unge kæmper med. I denne dokumentar kommer vi helt tæt på de unge kristne influenceres egne historier om at finde troen. De lever med Jesus i centrum og lader sig guide af deres læsning af Bibelen - også når det handler om kontroversielle emner som sex før ægteskab.

'Jesus i dit feed' har premiere den 15. oktober klokken 06:00 på DRTV og sendes samme dag klokken 21:00 på DR2.

Foto: © Framegrab / Grafik: Thea Sloth Jørgensen

Radio - Programmer om tro på P1

Søndag 11/10
10.00 Gudstjeneste fra Vor Frelsers Kirke, Horsens, Aarhus stift.
19. søndag efter trinitatis
Prædikant: Leif Nielsen
Vært: Malene Fenger-Grøndahl
Salmer:
DDS 318: Stiftet Guds søn
DDS 334: Guds kirkes grund alene
DDS 164: Øjne, I var lykkelige
DDS 356: Almagts Gud

11.03 Pilgrim - Sjælesorg
Omsorg og opmærksomhed er kernen i den samtale, der udfolder sig i sjælesorgen. Her giver et menneske sig tid til at lytte og vandre sammen med et andet menneske, der har brug for at få vendt livet. Oftest sker det i mødet med en præst. Sognepræst Trine Hostrup Dige og præst Pernille Hornum fortæller om deres erfaringer fra sjælesorgens rum, hvor der udfolder sig en anden type af samtaler end inden for terapiens rammer.
Sjælesorg finder ikke kun sted i præstens regi. Vi har alle mulighed for at være sjælesørgere for hinanden. Og måske kalder tiden på, at vi ser muligheden i at vende livet med et andet menneske, der gerne vil lytte og give tid.
Trine Hostrup Dige og Pernille Hornum har netop udgivet bogen 'Livssamtaler. Sjælesorgens praksis' på forlaget Klim.
Vært: Anders Laugesen.
(Sendes også 4.03).

Den 11. oktober er generalsekretær Keld Dahlmann fra Dansk Oase en af præsterne i panelet i 'Hvad ville Jesus have sagt'. Lyt til programmet søndag kl. 15.03.

15.03 Hvad ville Jesus have sagt?: Mine venner "glemmer" at spørge til mig
En mandlig lytter har bemærket, at mennesker i hans omgangskreds elsker at tale om sig selv - men aldrig spørger til, hvordan han har det. "Jeg er glad for at høre, hvordan andre har det. Men jeg har altså også brug for at fortælle om mig selv. Hvad ville Jesus have sagt til det," har han spurgt ugens præstepanel. En frivillig i Nikolaj Tjenesten er kommet i tvivl om, hvor vidt det er en god ide at lægge pres på andre for at få dem til at melde sig som frivillige i tjenesten. "Der er hårdt brug for dem - men er det egentlig næstekærligt at presse andre på den måde," spørger hun. En tredje lytter er havnet i et klassisk dilemma: "Når nu Gud er god, hvorfor accepterer han så meningsløse og tidlige dødsfald i min omgangskreds," spørger han. Præsterne i panelet er sognepræst Sofie Skamris Pedersen fra Nørlunds Pastorat i Nordjylland, "ø-præst" på Ærø Brian Dan Christensen og generalsekretær Keld Dahlmann fra Dansk Oase. De er alle gæster hos vært Anne-Grethe Bjarup Riis.
Sendes også lørdag 22.03.

Torsdag 15/10
11:03 Bibelen Leth fortalt
Forfatter Kristian Leth mener, at Bibelen er verdens vigtigste bog. Journalist Lauge Hendriksen læser de hellige skrifter for første gang. Sammen forsøger de at besvare spørgsmålet: Kan vi overhovedet forstå os selv og det samfund, vi lever i, hvis ikke vi forstår Bibelen? Tilrettelæggelse: Kristian Leth og Lauge Hendriksen. Sendes også 21.03 og lørdag 16.03).

Søndag 18/10
10.00 Gudstjeneste fra Hans Egedes Kirke, Københavns stift.
20. søndag efter trinitatis
Prædikant: Louise Sihm Knudsen
Salmer:
DDS 752: Morgenstund har guld i mund
Fader vor, du, som i himlen bor.
Tekst: Louise Sihm Knudsen.
DDS 368: Vintræ og grene
DDS 730: Vi pløjed og vi såed
DDS 375: Alt står i Guds faderhånd

Kristen lokalradio

København Rhema Radio

Morgenradio fra 06.00 til 10.00 på 106.3 FM. Lørdag kl. 06.00 til 13.00 Søndag kl. 06.00 til 21.00 på 106,3 FM. Natradio fra 00.00 til 06.00 på 103.4 FM
UCB Media på nettet 24/7: ucb.dk

Lumi Radio Aalborg

Sender prædikener, bibelundervisning, mødereportager og musikudsendelser med kristen musik 33 timer om ugen: lumiradio.dk, facebook.com/lumiradio. FM 92.2 MHz, 106.5 MHz, 107.4 MHz

Arkens radio

Kanal 2 i Esbjerg
Frekvens: 93.5 MHZ
Sydenergi: 90.3 MHZ
Web: arkensradio.dk

Norea Radio Danmark

Webradio - http://norea.dk

Radio Ådalen

Egen antenne: Opsund: 96.4 MHz | Lønborg: 107.1 MHz
Fællesantenne
Skjern: 97.0 MHz samt netradio: www.radio-aadalen.dk

Nordsjællands Kristne Radio & Radio KUR

Egen antenne: FM 92,8 MHz
Stofa net: 96,8 MHz
Netradio og podcast
Radio KUR (Kristen Ungdomsradio): Sender via egen YouTube kanal og via Facebook
www.nkradio.dk

Radio fri-born.dk

Pinsekirken Bornholm, Sagavej 5, Rønne, sender internet-radio 24/7. Kan høres på mobil, iPad mm. ved at hente den globale lydstreaming-tjeneste TuneIns radio-app i PLAY og APP-Store. Når appen er installeret, søg efter fri-born.

Podcasts om tro

På Udfordringen.dk/podcast/ finder du link til forskellige podcasts om tro, Jesus og kristendom.
Info. om podcast kan sendes til: redaktion@udfordringen.dk

Fem brød og to fisk til krigens børn

Den danske psykolog Kirsten Callesen har udviklet RESET, en metode, der hjælper krigstraumatiserede børn med at finde ro og tro på fremtiden igen. Nu giver hun metoden videre til hundredvis af fagpersoner i Armenien og Ukraine, senest på Ukraines Katolske Universitet i Lviv. Drivkraften er troen på, at det lidt, der gives med kærlighed, kan række langt.

Over 100.000 armeniere, heraf flere end 30.000 børn, flygtede fra Nagorno-Karabakh i september 2023. Mission10forty har siden hjulpet flere end 10.000 af flygtningene. Foto: Zaven Khachikyan

Psykolog Kirsten Callesen underviser på Ukraines Katolske Universitet i Lviv i august 2026. Universitetet måtte lukke for tilmeldingen, da 55 fagpersoner havde meldt sig. Foto: Mission10forty

Af Philip Wikborg Hartzner, Mission10forty

Zaruhi er ti år gammel, men har allerede mistet sit hjem to gange. Første gang i 2020, da krigen drev familien fra Nagorno-Karabakh til Armenien. Anden gang i september 2023, efter at de var vendt hjem. Hendes far, Arsen, bragte 34 kvinder og børn i sikkerhed på ladet af en lastbil, og hendes gravide mor, Anna, var med på den fire døgn lange flugt, hvor selv drikkevand var svært at skaffe.

I dag bor familien i landsbyen Jaghatsadzor i Armenien, hvor Mission10forty og vores lokale partner har hjulpet dem med at sætte et forladt hus i stand. Zaruhi går i skole igen. Men tag over hovedet heler ikke alle sår.

Kirsten med psykolog Olena Kukharchuk fra Kherson. I Kherson støtter Mission10forty drift og medarbejdere på 'Vodograi Psychosocial Support Center', som arbejder under ekstremt vanskelige forhold. Før den russiske invasion i februar 2022 boede der 300.000 mennesker i Kherson. I dag, efter at byen er tilbageerobret af ukrainerne, bor der kun 77.000 mennesker. I disse uger angriber den russiske hær Kherson med mindst 5.000 droner om ugen. Foto: Mission10forty

Sårene, man ikke kan se

Frygten kan blive boende i kroppen. Barnet farer sammen ved høje lyde, kan ikke sove og tør ikke stole på, at verden er et trygt sted.

Det er de sår, RESET er udviklet til. Bag metoden står psykolog Kirsten Callesen, der sammen med læge Kim Hartzner stiftede Mission10forty i 2021. Hun har mere end 25 års erfaring med børn, unge og familier og har udviklet CAT-kit, et visuelt samtaleværktøj, der er oversat til 11 sprog, herunder armensk og ukrainsk. Med billeder, skalaer og følelseskort kan et barn vise, hvad der foregår indeni, også når ordene mangler.

RESET omsætter Kirstens viden om nervesystemet, stress og traumer til konkrete øvelser, som psykologer, socialarbejdere, lærere og talepædagoger kan bruge allerede dagen efter. Da Kirsten igen besøgte Armenien i juli, arbejdede hun med Zaruhis familie.

Fra én psykolog til tusindvis af børn

Behovet for traumestøtte i krigsramte områder er enormt. Ifølge UNICEF har 2,2 millioner ukrainske børn brug for humanitær hjælp i 2026. Det store behov kræver nye måder at tænke hjælpen på.

Derfor udviklede psykolog Kirsten Callesen sammen med Mission10forty RESET-modellen med en ambition om at skabe en indsats, der kan vokse langt ud over de mennesker, hun selv kan møde.

RESET uddanner lokale psykologer, læger, lærere, socialarbejdere og andre fagpersoner til at hjælpe børn og familier med at bearbejde traumer. Men målet stopper ikke dér. De uddannede fagpersoner bliver samtidig en del af en langsigtet løsning, hvor de bedste certificeres til selv at undervise og uddanne nye fagpersoner i RESET-modellen.

> ***"Det sker sjældent, fordi nogen kommer med alt, men fordi mennesker giver det, de har – deres tid, deres faglighed, deres mod, deres trofasthed og deres omsorg. Metaforisk set deres fisk og brød."***
>
> *– Kirsten Callesen, psykolog og medstifter af Mission10forty*

På den måde skabes en sneboldeffekt, hvor viden og redskaber forankres lokalt og spredes videre til stadig flere mennesker, der er ramt af krigens konsekvenser. I Ukraine har Mission10fortys partnerorganisation allerede modtaget henvendelser om RESET fra alle landets 24 regioner – et tydeligt tegn på det enorme behov for metoder, der kan styrke den lokale traumestøtte.

Hvor traumehjælp og sjælesorg mødes

Det er ikke tilfældigt, at RESET har fundet et hjem på et kristent universitet. Ukraines Katolske Universitet er knyttet til Den Ukrainske Græsk-Katolske Kirke, og vicerektor, dr. Anastasiia Shyroka, der selv er psykolog, ønsker RESET indført i universitetets uddannelser, så instruktører på sigt kan certificeres dér. Grundlaget lægges med nye træninger i Lviv i oktober og februar.

Blandt deltagerne er åndelige vejledere og den græskkatolske præst Oleh Zdrenyk, der selv er psykolog og vil bruge RESET i sit sogn. Her mødes traumehjælp og sjælesorg dér, hvor mange krigsramte familier først søger hen.

Fisk og brød

Billedet er hentet fra Johannesevangeliet, hvor en dreng kun havde fem brød og to små fisk, der alligevel blev til et måltid for mange tusinde. Sådan ser vi RESET: en håndfuld fagpersoner, der bliver til mange.

Mission10forty er inspireret af Kristus, som viste os, at vi alle er skabt lige. Derfor hjælper vi alle børn uanset tro og baggrund, ligesom den barmhjertige samaritaner ikke spurgte, hvem manden i grøften var. Men det berører os, at mange af børnene kommer fra et af verdens ældste kristne folk. Armenien var det første land, der gjorde kristendommen til statsreligion, og armenierne fra Nagorno Karabakh har bevaret deres tro, også nu hvor de har mistet deres land.

Hos Esajas lyder kaldet "at forbinde dem, hvis hjerte er knust" (Es 61,1). Det er præcis, hvad en ukrainsk skolepsykolog eller en armensk socialarbejder gør, når hun sætter sig ved et barn, der ryster, og hjælper det med at finde roen igen.

Bliv partner i en stor sag

Zaruhis mor, Anna, ønsker kun én ting: at hendes børn må vokse op i fred, lege, lære og drømme. Det ønske deler hundredtusinder af forældre i Armenien og Ukraine. Organisationer i alle Ukraines 24 regioner beder nu om RESET, og i frontbyer som Kherson arbejder psykologerne under droneangreb hver eneste dag.

Behovet overstiger langt, hvad vi kan gøre med de midler, vi har i dag. Hver ny træning, hvert CAT-kit og hver certificeret fagperson betyder, at flere børn får hjælp – men vi kan ikke løfte opgaven alene.

Derfor inviterer vi alle – privatpersoner, menigheder, fonde og virksomheder – til at blive partnere med os i denne store sag. Ikke som tilskuere, men som medarbejdere i det, Gud allerede er i gang med. Jesus siger: "Hvad I har gjort mod én af disse mine mindste brødre, har I gjort mod mig" (Matt 25,40). Børnene i Kherson, Lviv og Jaghatsadzor er nogle af de mindste.

Vi kan ikke nå dem alle alene. Men når vi sammen giver vores bønner, vores gaver og vores fem brød og to fisk, kan Gud lade det række langt videre, end vi selv tør forestille os.

FAKTA: RESET og Mission10forty

Mission10forty er en dansk, kristent funderet hjælpeorganisation i Præstø, stiftet i 2021 af psykolog Kirsten Callesen og læge Kim Hartzner. Den arbejder i Armenien, Ukraine og Afghanistan og hjælper alle uanset tro, køn og baggrund. RESET uddanner lokale fagpersoner til at hjælpe krigsramte børn og familier. Over 170 er uddannet i Armenien og 120 i Ukraine. Sådan kan du støtte: MobilePay 137337 · Reg. 5958, konto 1103963 · Mærk gaven "RESET" · mission10forty.org

Frøfestival skaber fællesskaber, der rækker langt ud over weekenden

Kristelig Handicapforening arrangerede i weekenden 2.-4. oktober deres årlige Frøfestival. Festivalen markerede samtidig overgangen fra den tidligere landsleder til den nye landsleder, som overtager stafetten 1. november 2026.

Den første weekend i oktober blev Frøstruphave Efterskole endnu en gang fyldt med musik, latter og fællesskab, da Kristelig Handicapforening afholdt årets Frøfestival. Festivalen samler hvert år mennesker med udviklingshandicap, pårørende, medarbejdere og frivillige fra hele landet. Foto: Kristelig Handicapforening

Af Miriam Randi Bjerg Gregersen, kommunikationskoordinator i Kristelig Handicapforening

En kvinde kommer ind på scenen, hun er nervøs. Der er lige blevet spillet luftguitar, tromme og spillet på elklaver uden strøm og sunget i mikrofoner uden tilkobling, mens 'Vild med eventyr' bruser ud af højtalerne, og nu står hun helt alene i spotlightet på den store scene og skal synge 'For det kald som jeg har' sammen med den blide kvindestemme på indspilningen. Publikum klapper og hepper, og alt går som det skal. Vi er til talentshow på Frøfestival.

Den første weekend i oktober blev Frøstruphave Efterskole endnu en gang fyldt med musik, latter og fællesskab, da Kristelig Handicapforening afholdt årets Frøfestival.

Festivalen samler hvert år mennesker med udviklingshandicap, pårørende, medarbejdere og frivillige fra hele landet. Skolens lejligheder fyldes med overnattende gæster, mens efterskoleeleverne rykker ind i klasselokalerne for at gøre plads til weekendens mange deltagere.

Mange af gæsterne kommer fra Kristelig Handicapforenings bofællesskaber, men der deltager også familier og pårørende, som har fået en særlig invitation til at deltage, fordi arrangørerne ønsker, at de også er en central del af fællesskabet.

Der er nemlig noget særligt over Frøfestival. Noget, som de fleste deltagere har svært ved helt at sætte ord på, for det skal opleves.

Det handler om den måde, mennesker mødes på. Om glæden ved at være sammen. Om at blive set og accepteret præcis som den, man er, og vide, at alle er elskede og værdifulde.

Musikken samler

Årets tema var Melodi Grand Prix, så selvom musik plejer at fylde meget på festivalen, så fyldte den ekstra meget i år. Deltagerne kunne opleve flere koncerter, blandt andet med Claes Wegener, som havde band og korsangere med. Men for mange er det festivalens traditionsrige talentshow, der står som weekendens højdepunkt.

Her får deltagerne deres helt egen scene. År efter år melder både enkeltpersoner og grupper sig klar til at optræde. Nogle synger, andre danser, spiller musik eller fremfører små indslag.

Ingen forventer perfektion. Til gengæld mødes alle optrædende af et publikum, der klapper, synger med og hepper uanset niveau og erfaring. Det skaber et rum, hvor mod og livsglæde får lov til at fylde mere end præstationer.

Ingen forventer perfektion. Til gengæld mødes alle optrædende af et publikum, der klapper, synger med og hepper uanset niveau og erfaring. Det skaber et rum, hvor mod og livsglæde får lov til at fylde mere end præstationer.

Venskaber på tværs

En særlig del af Frøfestival er mødet mellem deltagerne og eleverne fra Frøstruphave Efterskole.

Langt de fleste af eleverne deltager aktivt gennem hele weekenden. De er med til samlinger og koncerter, spiser sammen med deltagerne, spiller spil og hænger ud mellem programpunkterne.

Her opstår relationer på tværs af alder, livsvilkår og forudsætninger.

Festivalen sætter ofte spor, som rækker langt ud over selve weekenden. Flere tidligere efterskoleelever er siden blevet ansatte på Kristelig Handicapforenings bofællesskaber, inspireret af de møder og oplevelser, de har haft på Frøfestival.

Troen er en naturlig del af fællesskabet

Troen og fællessangen er en naturlig del af festivalen.

I løbet af weekenden samles deltagerne flere gange til lovsang, og også koncerterne bar præg af kristne sange, som mange sang engageret med på. For deltagerne handler festivalen derfor ikke kun om underholdning, men også om at dele tro, glæde og fællesskab med andre.

Stafetten blev givet videre

Ved afslutningen af søndagens gudstjeneste fandt en særlig markering sted.

Traditionen tro talte Kristelig Handicapforenings mangeårige landsleder, Tove Søgaard, med Frøstruphave Efterskoles forstander, Anders Østerby, om næste års festival. Men i år benyttede hun lejligheden til at give stafetten videre til sin efterfølger, Jakob Fischer-Nielsen, som tiltræder som landsleder den 1. november.

Vil du gerne være med på næste års Frøfestival og opleve det helt særlige fællesskab? Så hold øje med Kristelig Handicapforenings hjemmeside og sociale medier for at få flere informationer.

Bofællesskabet Skærvebo og Annekset fyldte scenen til bristepunktet, og sang "giv et knus", mens en video kørte i baggrunde med billeder af kram. Foto: Kristelig Handicapforening

Bofællesskabet Elmebo deltog traditionen tro som band, og der var ikke gået ned på instrumenter. Foto: Kristelig Handicapforening

Stille Stunder introducerer Små Stunder

Stille Stunder, der producerer lovsange og podcasts, er nu klar med et nyt projekt, som henvender sig til de mindste.

”Byd velkommen til Små-Stunder det nyeste skud på Stille Stunder-træet.”

Sådan skriver Stille Stunder i en pressemeddelelse.

Stille Stunder er et tværkirkeligt medie, som producerer og udgiver danske lovsange.

Mange vil også kende Stille Stunder for deres daglige andagt, der udsendes som podcast fem dage om ugen.

Men nu er Stille Stunder altså klar med et nyt projekt, som de kalder Små Stunder.

Kort fortalt er Små Stunder Stille Stunder i børnehøjde.

“Med Små Stunder ønsker vi at skabe en platform, hvor børns åndelighed og tro tages alvorligt, og hvor de mindste ikke bare får det sidste, men hvor de mindste derimod får det største,” siger Nicolai Maksten, der er projektleder på Stille Stunder.

Det største til de mindste

Det sidste år har Stille Stunder brugt meget tid på at snakke, drømme og erfaringsudveksle med mange dygtige og yderst kompetente mennesker, som ved meget mere om børns åndelighed og tro, end de selv gør, forklarer Nikolai Maksten.

”Derfor siger vi: ”Det største til de mindste!” Det største er efter vores mening evangeliet om Jesus Kristus, og i Små Stunder vil vi give det største videre ved at udgive nye lovsange i børnehøjde, lave podcast om børns åndelighed og tro samt skabe mange andre gode ressourcer, som både skal tjene børns tro på hverdage og hviledage.”

Brug for forældrehjælp

Første udgivelse bliver børnelovsangen ‘Hele Molevitten’, som kan findes på alle streamingtjenester fra fredag den 2. oktober.

”Små Stunder er for de mindste, børnene, men børnene har brug for, at de voksne tager deres åndelighed og tro alvorligt. Det vil vi gerne være med til,” siger Nicolai Maksten.

Fakta - Stille Stunder

Stille Stunder er et tværkirkeligt medie, som producerer og udgiver danske lovsange og podcasts.

Stille Stunder har til mål at:

1. Sprede evangeliet
2. Styrke og hjælpe folk i troen
3. Styrke dansk lovsang
4. Opmuntre til kreativitet i lovprisningen af Gud

Simon

Nicolai Maksten er lovsangsleder i Citykirken i Aarhus og projektleder i Stille Stunder, som står bag det nye projekt ’Små Stunder’. Foto: Stille Stunder

Du kan finde Små Stunder på Facebook og Instagram, hvis du vil følge med i, hvad de laver. Du kan også finde dem på diverse podcast-platforme.

KLUMME

Bed om, at der bliver råd til Store Bededag

Man kan kun glæde sig over, at Folketinget hvert år i oktober fortsat åbner med en gudstjeneste i Christiansborg Slotskirke, sådan som det har været tradition siden Grundlovens indførelse. Og i en tid med megen debat om, hvorvidt Danmark er et kristent land, om åndelig oprustning, og hvor sommerens store debat handlede om, hvorvidt Folketinget skulle have en præst tilknyttet eller ej, var der ekstra god grund til at lægge mærke til, hvordan dette års åbningsgudstjeneste ville forløbe.

Det var Aalborgs biskop Thomas Reinholdt Rasmussen, der var udvalgt til at prædike.

Evangelieteksten var fortællingen om Jesus, der tager imod de små børn, lægger hænderne på dem og velsigner dem. Det er den tekst, der læses ved enhver barnedåb.

Biskoppen tog udgangspunkt i det lille barn, som Jesus ophøjer, og i hvor revolutionerende dette var i Romerriget, hvor børn og slaver befandt sig nederst i hierarkiet. Det var civilisationsforandrende, understregede biskoppen.

Herfra trak han dåbens civilisatoriske betydning helt frem til i dag. “Dåben er en beskyttelse imod et altfortærende hierarkisk samfund,” sagde han. Og videre: “Et land, der døber sine spædbørn, kan ikke samtidigt være et land, der stiller folk på forskellige planer i folkelige forhold.” Det er ikke kun “en trosopgave at bære børn til dåben”, men har også efterfølgende betydning for, “hvordan vi indretter vores land”. Dåben bliver ligefrem “et sekulariseringssted – et sted, hvor det åbne samfund holdes åbent”.

Jeg forstår biskoppens pointe om, at kristendommen former vores kultur. Alligevel sad jeg tilbage med en klar fornemmelse af, at han reducerede dåben til en slags adgangsbillet til folkestyret. Kristendommen bliver et støtteparti for demokratiet – og næsten også for socialdemokratiet.

Der er kommet et nyt fokus på kristendommen, ikke bare som national identitet, men på forestillingen om, at dens største bedrift egentlig består i, at den har tilvejebragt demokratiet og lagt fundamentet for det. Folkestyret bliver på den måde nærmest den nye religion, som kristendommen må underordne sig. Men historien viser, at kristendommen ikke skaber én bestemt samfundsmodel. Den har blomstret under kejserdømmer, feudalsamfund og kongedømmer og har overlevet forfølgelser under moderne totalitære regimer. Kirken behøver ikke nogen bestemt politisk styreform for at eksistere. Den kan overleve under selv de mest umulige omstændigheder.

Derfor er det en formindskelse af kristendommen at gøre den til fødselshjælper for demokratiet.

Og derfor er det nærliggende at få det indtryk, at Folkekirkens selvopfattelse efterhånden er blevet at legitimere staten. Det, staten har bestemt er godt, sanktionerer kirken. Men burde kirken ikke snarere være statens moralske og åndelige samvittighed – den stemme, der peger på det, som ligger ud over det politiske?

Det var der i hvert fald stærkt brug for, da statsministeren efter gudstjenesten gik på talerstolen i Folketingssalen.

Her blev det tydeligt, at hun har lagt ambitionerne om åndelig oprustning på hylden og nu i stedet vil give danskerne velfærdsoprustning. Den nye regering skal være en velfærdsbod, der deler gaver ud i overflod: gratis tandlæge, flere penge til pensionister og billigere mad til børnefamilier.

Selv Store Bededag, som om nogle år måske kan genindføres, er betinget af velfærd og økonomi. Dagen til at bede til Gud kommer kun tilbage, hvis pengene er der, og den tabte arbejdsfortjeneste kan tjenes ind et andet sted. Det kunne derfor have været på sin plads, hvis biskoppen havde vendt prioriteterne om for politikerne på kirkebænkene og mindet dem om evangeliets ord: Mennesket lever ikke af brød alene. Søg først Guds rige, så skal alt andet gives jer i tilgift. Det havde været en kirke, der talte til staten – i stedet for en kristendom, der reduceres til støtteparti for den.

Af Iben Thranholm
Cand. theol., journalist